

İman Yolculuğuna Başlangıç

*“Hristiyan iman yaşamına dair
Temellerin bazı konuların gözden
geçirilmesi hakkında bir çalışma”*

@ rev. ilhan keskinöz

<https://www.allsaintsmoda.net>

İÇİNDEKİLER

- 1-) İman Duası (örnek)
- 2-) *“İman Ettim”* Demek (*İlave Bölüm-1*) ...
- 3-) Diyoğnetus’ a Mektup
- 4-) Pak Bir İman Başlangıcı İçin Gözden Geçirilmesi Gerekenler ...
- 5-) İman ve Yaşam için
- 6-) Tövbe Hakkında Hatırlatma
- 7-) Kutsal Yazılar
- 8-) Kutsal Üçlübir
- 9-) İlk Günah ve İnsanın Düşüşü
- 10-) Günah ve Yargı
- 11-) Antlaşma Tanrısı
- 12-) Kurtarıcı Mesih İsa (*İlave Bölüm-2*) ...
- 13-) Lütuf
- 14-) Yeniden Doğuş

- 15-) İman
 - 16-) Kutsallık Yaşamı
 - 17-) Tövbe Nedir?
 - 18-) Yolundan Dönmek (Tövbe Etmek)
 - 19-) İyi İşler
 - 20-) Tanrı'nın Yasası
 - 21-) Yasa ve Mesih
 - 22-) Oruç
 - 23-) Dua
 - 24-) Rab'bin Duası
 - 25-) Kilise
 - 26-) Vaftiz
 - 27-) Rab'bin Sofrası
 - 28-) Ondalık
 - 29-) Hristiyan İman Yaşamı Üzerine
- İlave Bölüm-1: İman Açıklaması
- İlave Bölüm-2: İsa Mesih'te Gerçekleşen Bazı Bildiriler

1-) İman Duası (örnek)

İman Duası kiliseden kiliseye değişebilir:

“Sevgi dolu Tanrımız, bu yaşamda ve sonraki yaşamda sana ihtiyacım var; sendeki sonsuz sevgiyle beni çocuğun olarak kabul etmen için dua ediyorum. Mesih İsa günahlarım için çarmıhta kendisini kurban olarak sundu; tek Tanrı olan sana övgüler olsun; Kurtarıcım ve Rabbim olarak Mesih’e iman ediyorum; ve zayıf imanımı şimdi bütün yaratılışa ilan ediyorum. Kutsal Yazılar’ın Tanrısı olan sana yüreğimi açıyorum, İsa Mesih’i Rabbim, Kralım, Kurtarıcım olarak hayatıma davet ediyorum... günahlarımı bağışlayıp bana sonsuz yaşam bağışlayan lütfun için şükrederim. Beni Kutsal Ruh ile doldur ve yenile; aklımı ve yüreğimi aydınlat. Yaşamımın yönetimini benden al ve beni kendi istediğin gibi bir kişi yap. Baba, Oğul, Kutsal Ruh adıyla dua ediyorum. Amin.”

2-) “İman Ettim” Demek

Dua ederek iman yaşamına başlangıç yapmak istediniz. Pratikte bu duanın sonucu nasıl olacaktır (ya da nasıl olmalıdır)?

- Samimi bir Hristiyan olmak için çalışacağım;
- Eski yaşamımdan döneceğim;
- Şeytanı ve işlerini daima reddedeceğim;
- Mesih İsa’da açıklanan lütfa güveneceğim;
- Tanrısal sevgiye layık olmaya çalışacağım;
- Her zaman tövbe eden bir yürek ile devam edeceğim;
- Tanrı’ya şükranla (O’nun övülmesi) ve insanın iyiliği için çalışacağım;
- Kilisenin öğüt, eleştiri, uyarı ve azarlamasını dikkate alacağım;
- Her zaman herkesle barışıklık içinde yaşamaya çalışacağım;
- Dünyaya tuz ve ışık olarak yaşamaya çalışacağım...
- İşlerimle ve sözlerime Kutsal Kitap’a uygun yaşamaya çalışacağım...

Buradaki listeye daha çok şey eklenebilir...

(Bu konuda düşüp kendi listenizi oluşturunuz)

“Özür dilemeyi ve teşekkür etmeyi ihmal etmeyeceğim... Eleştirileri saygıyla karşılayacağım...” gibi daha pek çok şey düşünebilirsiniz.

Ancak “*iman duası*” kiliseden kiliseye değişse de imanın esasları değişmezdir. Kutsal Kitap’a dayalı iman, kilisenin klasik iman açıklaması ile özetleyebiliriz:

Elçisel İman Açıklaması

Göğün ve yerin Yaratanı,
her şeye gücü yeten Baba,
Tek Tanrı’ya ve O’nun biricik Oğlu Rabbimiz Mesih İsa’ya inanıyorum.

O, Kutsal Ruh’tan vücut buldu ve bakire Meryem’den doğdu.

Pontius Platus zamanında acı çekerek çarmıha gerildi;
öldü ve gömüldü;
ölüler diyarına indi,
üçüncü gün ölüler arasından dirildi,
göğe çıktı,
her şeye gücü yeten Baba’nın sağında oturdu;
oradan dirileri ve ölüleri yargılamak için tekrar gelecektir.

Kutsal Ruh’a,
Kutsal evrensel kiliseye,
kutsalların birliğine (paydaşlığına),
günahların affına,
ölülerin [*bedenleriyle*] dirilişine
ve sonsuz yaşama inanıyorum. Amin.¹

¹ Ayrıca “*İlave Bölüm-1: İman Açıklaması*” kısmına bakınız.

Bu iman açıklaması yaratan Tanrı'nın bizleri Mesih aracılığı ile kurtardığına ve kurtuluşumuz için gereken her şeyi sağladığına dikkatimizi çekmektedir.

Burada Kısaca Hatırlatmaya Çalışacağımız **İman Esaslarını Bütün Yaşam Boyunca Öğrenmeye Çalışmak**, sizin yaptığınız *iman duasının* bir gereğidir.

İman ile kabul ettiğiniz bu yeni yaşamı her yerde herkesle paylaşmak isteyeceksiniz.

Bunun için her gün düzenli olarak Kutsal Yazılar'ı okuyup dua ederek imanın temellerini öğrenmeye ve yaşamaya gayret etmelisiniz.

3-) Diyognetus' a Mektup (II. yüzyılın sonu)

(Bir bölge valisi veya bir yetkili komutana Hristiyanların kim olduğu hakkında bilgi vermek amaçlı yazılan bir rapor olduğu düşünülmektedir)

(5-6) Hristiyanlar, ne yerleşim alanı, ne dil, ne de yaşam alışkanlıkları ile diğer insanlardan ayrılmazlar. Nitekim, özel kentlerde yaşamıyorlar, acayip bir dil kullanmıyorlar, kendilerine özgü bir yaşam şekli sürdürmüyorlar... Yunan veya barbar kentlerde rasgele otururlar ve giysilerinde, gıdalarında ve yaşamlarında o yerin törelerini izlerler... Kendi vatanlarında otururlar; ama yabancılar gibi; yasalara bağlı vatandaşların tüm faaliyetlerine katılır, tüm zorunlulukları kabul ederler; fakat geçici konuklar gibi. Her yabancı ülke vatanlarıdır ve her vatan onlar için yabancı bir ülkedir. Diğerleri gibi evlenirler; fakat çocuklarını sokağa atmazlar. Sofralarını paylaşırlar, yatakları değil. Vücutlarında yaşarlar, oysa vücutlarına göre değil. Yaşamlarını yeryüzünde sürdürürler, oysa uyrukları gökyüzüne aittir. Yasalara itaat ederler, yaşam şekilleri ise yasalardan üstündür. Herkesi severler ve herkesin zulmüne uğrarlar. Tanınmazlar fakat yargılanırlar. Ölüme gönderilirler ve böylece yaşamı alırlar. Yoksuldurlar, fakat birçoklarını zengin ederler. Her şeyden yoksundurlar, fakat her şeyi fazlasıyla bulurlar. Hor görülürler ve bunda şanlarını elde ederler. Ünleri saldırıya uğrar ve bu ara adaletleri vurgulanır. Hakarete uğrarlar, kendileri ise takdis

ederler, onlara namussuzca davranılır, karşılığında saygı gösterirler. İyilik yapmalarına rağmen suçlu gibi cezalandırılırlar ve cezalandırıldıklarında yaşamı elde etmiş gibi mutlu olurlar. Yahudiler onlarla savaşır, yabancıymış gibi ve putperestler onlara eziyet ederler. Oysa onlardan nefret edenler, bu düşmanlıklarının nedenini açıklayamıyorlar... Görünmeyen ruh, görünen vücudun içine kapatıldığı gibi Hristiyanlar da görünürde dünyada yaşamaktalar; oysa ki, Tanrı'ya gerçek tapınmaları görünmezdir... Nasıl ki ölümsüz ruh ölümlü bir çadırda yaşıyorsa, aynı şekilde Hristiyanlar bozulabilen şeyler arasında yolculuk eden yolcular gibidirler ve gökyüzünün bozulmazlığını beklemekteler.

Dua edelim: *Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir...* (Galatyalılar 5).

4-) Pak Bir İman Başlangıcı İçin Gözden Geçirilmesi Gerekenler

Elçisel İman Açıklaması, adından da anlaşılacağı üzere **iman** hakkındadır. Bu tarihsel açıklamayı okurken iki defa “*inanıyorum*” ifadesini okuruz.

Bu yüzden açıklamayı incelerken iman hakkında düşünmemiz uygun bir başlangıç olacaktır.

İNANIYORUM (iman ediyorum)

Bu tarihsel iman açıklamasındaki her bir unsuru anlamlı ve geçerli kılan şey imandır (*Kutsal Yazılar’da açıklanan her şeyi değerli kılan şey imandır*).

Gerçek iman Tanrı Sözü olan Kutsal Yazılar’a dayalıdır. Bu iman Kutsal Yazılar’ın açıkladıklarını Kutsal Ruh’un iç varlığımıza işlemesi (inanılır kılması) ile doğar (Matta 1:18-20, Yuhanna 20:30-31, İbraniler 11:1-4, 7-10, 17-19).

Kutsal Yazılar’a dayalı iman, İsa Mesih’e Rab ve Kurtarıcı olarak bağlanır. Bu iman Mesih’in çarmıhı aracılığı ile günahların karşılıksız olarak bağışlanması armağanına (aklanma) dayanır. Bu iman aracılığı ile kurtuluşumdan emin olurum.

GÖĞÜN VE YERİN YARATANI, HER ŞEYE GÜCÜ YETEN BABA TANRI

Gücü her şeye yeten Tanrı, Mesih aracılığı ile bana Baba olmuştur. Her şeyi yaratan Tanrı'nın Mesih aracılığı ile beni evlat edinmiş olduğunu biliyorum (Yuhanna 1:12-13, Romalılar 8:15-16, Galatyalılar 4:4-7).

Bu Tanrı'nın benimle olduğunu bildiğim için, O'nun babalık şefkatine güvenerek, her ihtiyacımı sağlayacağını biliyorum.

Tanrı'nın her durumda kutsal gücü ile yanımda olduğunu biliyorum.

TANRI OĞLU, KURTARICI, YEŞUA (İSA), RAB

Mesih İsa günahlarımızdan bizi kurtaran aracıdır. Tanrı ile insan arasındaki tek aracı Mesih İsa'dır. Bu yüzden Kutsal Yazılar kurtuluşun sadece Mesih'te mümkün olduğunu öğretir (Yuhanna 15:4-5, Elçilerin İşleri 4:11-12).

“Yeşua (İsa)” Kurtarıcı anlamına gelir; “Mesih” ise O'nun Baba Tanrı tarafından özel olarak atandığını ve Kutsal Ruh tarafından özel olarak mesh edildiğini gösterir.

Bu yüzden Mesih İsa Tanrı halkı için peygamber, kral, kahin ve öğretmendir. Bizleri Kutsal Yazılar'a göre yürümeye devam etmemiz için Kutsal Ruh aracılığı ile yönetir ve korur.

Mesih'in çarmıhta döktüğü kutsal kanı aracılığı ile şeytanın tutsaklığından, günahın sonsuz yargısından özgür kılındığımız için, O'na "Rabbimiz" diyoruz.

KUTSAL RUH'TAN VÜCUT BULDU ve BAKİRE MERYEM'DEN DOĞDU, ACI ÇEKTİ, ÖLDÜ, GÖMÜLDÜ

Kutsal Yazılar gelecek olan Kurtarıcı'nın Davut'un soyundan olacağını yazmıştır (II.Samuel 7:12-16, Mezmur 132:11, Matta 1:1). Kutsal Ruh'un işleyişi ile Tanrı Oğlu bakire Meryem'den gerçek insan doğasını aldı. Günah haricinde bizlerden biri gibi oldu.

Mesih ile iman aracılığı ile birleştiğim için, Mesih'in bedeninde bir üye oluyorum. Bu yüzden O'nun kutsallığı bana sayılıyor ve Baba Tanrı'nın günahlarım için olan yargısını Mesih benden kaldırmış oluyor.

Mesih adil olmayan bir şekilde yargılandı, suçsuz olmasına karşın, suçlu gibi ceza çekti. O'nun acıları, bizleri sonsuz yargıdan özgür kıldı. Bu şekilde Tanrı'nın lütfu ve doğruluk yaşamı bizlere bağışlandı.

Çarmıh ölümü Tanrı tarafından lanetlendiğinden, Mesih'in çarmıhta acı çekerek ölümü, O'nun bizlerin lanetini üstlendiğini ve bizi gerçekten özgür kıldığını gösterir.

Tanrı'nın kutsal adaleti karşısında günahlarımız sonsuz yargıyı hak ettiğinden, insanın kurtuluşu için gereken bedeli Mesih İsa acı çekerek ödedi.

Mesih'in gömülmesi, gerçekten O'nun çarmıhta öldüğünü göstermektedir.

ÖLÜLER DİYARINA İNDİ

Mesih'in beni cehennemden kurtardığını biliyorum. Öyleyse zor zamanlarda benim için acıdan ve mezardan geçen Mesih'e bakarak yaşamaya çalışmalıyım (Galatyalılar 3:13-14, Matta 27:45-50, Romalılar 6:4-5, 9, 11, 14).

Çarmıh ölümü lanetli bir ölüm olduğu için (Yasanın Tekrarı 21:23), günahın benim üzerime getirdiği laneti Mesih benim yerime (benin için) çarmıhta üstlendi. Bu yüzden Mesih'in beni günahın yargısından ve utancından kurtarmış olduğunu biliyorum (Yeşaya 53, Mezmur 18:5-6; 116:3, Matta 27:45-46):

Romalılar 8:3 İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı.

DIRİLDİ

Mesih'in gömülmesi O'nun gerçekten öldüğünü gösterdiği gibi, Mesih'in mezardan dirilmesi, O'nun

ölümün ve yaşamın üzerinde olan Rab, Kurtarıcı (*Tanrı ve insan arasındaki tek Aracı*) olduğunu göstermektedir (I.Korintliler 15:14-22, 42-55, Efesliler 2:1-7). Dirilişle Mesih İsa ölümü yendi, öyleyse O'na iman edenlerin diriliş ve sonsuz yaşamı alacağını kesindir.

O'nun diriliş gücü, bu yaşamda günaha galip gelmemiz için iman eden bizlere de verilmiştir (Romalılar 6:5-11). Çünkü Mesih'in dirilişi, O'nun doğruluğunun ve kutsallığının bizim olmasını (*bize sayılmasını – aklanmasını*) sağladı (I.Korintliler 15:16-20, I.Petrus 1:3-5). Mesih'in benim için aracılık yapmasından dolayı, Mesih'in ölümü yenerek dirilmesi gerçeği, benim de ölümün ve mezarın gücüne karşı galip gelip dirileceğimi göstermektedir (Romalılar 8:11, Filipililer 3:20-21).

GÖĞE ÇIKTI

Mesih İsa'nın tanıklar önünde göklere çıkması, O'nun bir gün tekrar geleceğini görmemiz için önemlidir. Böylece imanla ve umutla dayanabilir ve O'nun gelişini beklerken sevinçle dünyaya hizmet edebiliriz.

O'nun göklere çıkması, Tanrı'nın Kutsal Yazılar'da vaat ettiği her şeyi tamamladığını, kurtuluşumuz için gerekenleri yaptığını göstermektedir.

Mesih'in göğe çıkmış olması, Tanrı ve insan arasında aracı ve Kurtarıcımız olduğunun güvencesini vermektedir (Romalılar 8:34, I.Yuhanna 2:1).

Mesih'in bir gün tekrar gelip bizleri yanına alacağını garantisi olarak Kutsal Ruh bizimledir (Elçilerin İşleri 2:33-36, Koloseliler 3:1-4).

BABA'NIN SAĞINDA OTURDU

Mesih göklerde olduğu için, bu dünyasal yaşamda bizler de geçici olan dünyasal şeylere göre değil, göksel (kalıcı) şeylere bakarak yaşarız.

Mesih'in "göklerde oturması" O'nun kilisenin başı olduğunu, Tanrı'nın peygamberlerinden farklı olarak en ayrıcalıklı seçilmiş bir kişi olduğunu, Baba Tanrı ve Kutsal Ruh'ta her şeyi yöneten ve hükmeden Kurtarıcımız olduğunu anlıyoruz (*Kurtuluşumuz Kutsal Üçlübir Tanrı'dan gelmektedir –Efesliler 1:18-23*).

Mesih'in gökte olması yer de ve gökte bütün yetkinin O'na ait olduğunu gösteriyor. Bu sebepten Mesih göklerden kilisesini armağanlarla donatır ve kilisesini koruyup savunur.

DİRİLERİ VE ÖLÜLERİ YARGILAMAK

Bu geçici olan dünyanın Mesih aracılığıyla doğrulukla yargılanacağı bir gün belirlenmiştir. O son günde tüm günahlı insanlar yargılanacaktır. O gün herkes bütün düşüncelerinin, bütün sözlerinin ve bütün işlerinin hesabını verecektir (Romalılar 2:12-16; 8:1-4).

O gün Tanrı'nın görkemi açıkça bütün yaratılışa sergilenecektir. Tanrı halkı üzerinde Tanrı'nın merhameti açıkça görülecek ve onlar sonsuz yaşama kabul edilecektir. Reddedilmiş olanlar üzerinde Tanrı'nın adaleti açıkça görülecek ve onlar sonsuz yargıya mahkum edilecektir.

Mesih İsa'nın *“dirileri ve ölüleri yargılamak için tekrar gelmesi,”* Rab'bin ne zaman geleceğini bilmediğimiz için, her zaman ayık ve uyanık olmamız için bir teşviktir.

“Gel Rab İsa, tez gel! Amin!”

Mesih İsa'nın *dirileri ve ölüleri yargılamak için tekrar geleceği* zamana bakarak yaşamak, aynı zamanda bütün zor zamanlarda benim uğruma acı çeken Kurtarıcım'a bakarak imanla, duayla, sabırla devam edebilmem için önemli bir teşviktir (Romalılar 8:22-28). Mesih aracılığı ile yargıdan özgür kılındığımı bildiğim için, tüm sıkıntı ve zorluklarda Mesih'in bir gelip beni kurtaracağından emin olduğum için, Tanrı'nın özgür kılınmış çocukları olarak her durumda umutla dayanabilirim (Titus 2:13-14).

KUTSAL RUH'A

Göremediğimiz Tanrı'nın bizdeki varlığına Kutsal Ruh diyoruz. Kutsal Ruh, Baba ve Oğul gibi sonsuz Tanrı'dır (Yaratılış 1:1-2, Matta 28:19, I.Korintliler 3:16).

Mesih'in çarmıh aracılığı ile bizler için kazandığı kurtuluşu Kutsal Ruh bizde etkin kılar. Diğer yandan bu dünyasal yaşamımda beni teselli etsin, benimle kalsın, Mesih'in sözlerinde yaşamam için beni desteklesin, Müjde'yi öğreneyim ve yaşayayım diye beni aydınlatması için Kutsal Ruh bana kişisel olarak verilmiştir (I.Korintliler 6:19, II.Korintliler 1:21-22):

Yuhanna 14:26 Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak.

KUTSAL EVRENSEL (katolik) KİLİSE

Yerel bir kiliseye katılmakla, küçük (ya da büyük) bir topluluğun üyesi oluyoruz. Bu yerel kilise gerçekte Tanrı'nın bütün dünya için olan isteğinin bir parçası olarak vardır. Tanrı dünyanın bütün halklarından, bütün dillerinden meydana gelen bir kilise istemiştir. İmanlıların katıldığı birbirinden farklı sayısız kiliseler, hep birlikte bu kutsal evrensel kilisenin bir parçasıdır.

Mesih İsa'yı Rabbim ve Kurtarıcım olarak kabul ettiğim için, yerel kilisenin bir üyesi olmakla, Tanrı'nın kurtuluş planındaki kutsal evrensel kilisenin bir üyesi olarak kabul edilmiş olduğumu biliyorum.

Tanrı'nın yerin bütün uçlarından insanları topladığı bu kilisenin bir üyesi olarak, Mesih'in tekrar geleceği güne kadar korunacağıma iman ediyorum.

KUTSALLARIN BİRLİĞİNE (PAYDAŞLIĞINA),

Bir kilisenin üyesi olmakla Mesih'teki bereketlere paydaş oluyorum. Ben de bilgimi, tecrübemi, armağanlarımı, yeteneklerimi ve sahip olduğum imkanlardan yararlanarak bana bağışlanan lütuf ile başkalarının gelişmesine ve imanda büyümesine yardım etmek üzere sorumlu olduğumu biliyorum.

Tanrı beni bereketleyip kilisesine kabul ettiği gibi, ben de kilisedeki herkesi Tanrı'nın ev halkı ve kardeşlerim olarak kabul ettiğim için, bütün kardeşlerin iyiliği adına sorumluluğum olduğunu biliyorum.

Öfkeli bir kardeşi yatıştırmak, bildiğim konularda bir kardeşe yol göstermek, sıkıntılı olanları teselli etmek dahil, kiliseyi maddi ve manevi imkanlarımla elimden geldiğince destekleme sorumluluğum vardır. Bir kardeş için yaptıklarımı Mesih İsa "*benim için yapmış oldunuz*" diyerek bizleri bereketlemiştir.

GÜNAHLARIN AFFINA

Mesih'in İsa benim kurtuluşum için en kutsal olan kanını çarmıhta benim için döktü. Günahlara karşılık ilk ve son kez sunulan kurban olarak, Tanrı'nın karşılıksız olan affını çarmıhta benim için kazandı. Ölümü, dirilmesi ve yükselmesi ile Yasa ve Müjde'nin gerçekliğini onayladı. Kurtuluşumun Mesih'in çarmıhı kadar kesin olduğundan eminim.

Günahların karşılıksız affı armağanı sayesinde, Tanrı'nın Kutsal yargısından özgür kıldım. Diğer yandan günahların affı armağanı imanla yaşayabilmem için, Tanrı'nın sözlerine itaat için beni güçlendirir. Böylece Tanrı'nın iyiliğini tatmış (O'nu tanıyan) biri olarak yaşayabilirim.

VE SONSUZ YAŞAMA İNANIYORUM. AMİN.

İlk iman ettiğim andan itibaren, zaman içinde imanda büyüdükçe, sonsuz yaşamı şimdiden tatmaya başlayacağım. Ve sonsuzluğun sevinçleri yüreğimde olarak yürüyeceğim.

Mesih İsa dünyanın yargıcı ve kilisenin kurtarıcısı olarak geldiği o son günde ise, yetkin kılınmış bir kutsallık ve tarif edilemez sevinçler (1.Korintliler 2:9, Yuhanna 17:3, Mezmur 16:8-11) bolluğunun tüm iman kardeşliği içinde yaşanacağına iman ediyorum.

SONUÇ OLARAK sonsuz yargıda *aklanmış (suçsuz olarak ilan edileceğimi)* olduğumu, sonsuz yaşamın şimdiden bir mirasçısı olduğumu biliyorum. İman aracılığı ile Mesih'le birleştim, O'nun bedeninin bir üyesiyim. Şükran dolu bir yaşam için bereketlendim. Mesih'in ölümünün ve dirilişinin gücünde, günaha direnme gücü de bana bağışlandı. Gerçekle ve Kutsal Ruh ile mesh edilmiş olduğumu biliyorum.

Dua edelim: *İman ettim, bu nedenle konuştum*
(II.Korintliler 4)

5-) İman ve Yaşam için

İman duası yaptınız. Bundan böyle yaşamınızı bu elçisel ve evrensel imanın esaslarına bakarak devam edeceksiniz.

İman ve yaşam için temel olan yetki ve standart Kutsal Yazılar'da açıklanan gerçektir. Bu yüzden düzenli olarak Kutsal Kitap'ı okumalısınız.

Yaşamlarımızı Tanrı'nın bu dünyaya konuşmak için vahiy ettiği bu yazılara bakarak kendimizi dünyadan, benlikten ve şeytandan koruyabilir; imana dayanan galip bir yaşam sürebiliriz.

İman duası yaparak başladığımız bu yeni yaşamı Kutsal Yazılar'ı okuyarak ve anlamaya çalışarak devam edeceksiniz. Bu yolculuğunuz boyunca öğrendiklerinizi kendinize uygulayarak eski Adem'i çarmıha germeyi ve Mesih suretinde büyümeyi tecrübe edeceksiniz.

Tövbe ve iman ile başladığınız yeni yaşamı, her gün Kelam okuyup *dua (itiraf, tövbe, övgü, dilek)* ederek sürdüreceksiniz. Bu şekilde Mesih'in düşüncesini edinerek yani aklınızı ve yüreğinizi yenileyerek, sözleriniz ve işleriniz Mesih'i yansıtarak devam edeceksiniz.

*Önce *Markos* ve peşinden *Yuhanna* Müjdesi'ni okuduktan sonra bütün Yeni Ahit'i hızlı bir şekilde okumak için aşağıdaki bölümleri okuyabilirsiniz:

Yuhanna 1, 3, 6, 10, 14, 15, 16, 17, 20 # Matta 5, 6, 13, 19, 26, 27, 28 # Markos 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, [15-16] # Luka 1, 2, 10, 12, 15, 16, 18, 24 # Elçilerin İşleri 1, 2, 5, 9, 16, 17, 26, 27, 28 # Romalılar 3, 7, 8, 12 # I.Korintliler 13, 15 # II.Korintliler 4, 12 # Galatyalılar 3 # Efesliler 2, 3 # Filipililer 2 # Koloseliler 1 # I.Selanikliler [3-4] # II.Selanikliler 2 # I.Timoteyus 1 # II. Timoteyus 2 # Titus 2, Filimon # İbraniler 2, 11, 12 # Yakup 1 # I.Petrus 1 # II.Petrus 1 # I.Yuhanna 3 [II.Yuhanna, III.Yuhanna] # Yahuda # Vahiy 1, 12, 21

*Ancak bu hızlı (kısaltılmış) okuma düzeninden sonra tekrar başa dönerek en başından sonuna kadar düzenli bir şekilde okumanız gerekir.

Kutsal Yazılar'ı yaşam boyunca baştan sona bir düzen içinde bu şekilde devamlı okumak özel bir berekettir. Bunu yaşam boyunca devam ettireceksiniz...

Eski Ahit hızlı (kısaltılmış) okuma düzeni için aşağıdaki liste size yardımcı olabilir:

Yaratılış 1, 2, 3, 4, 7, 8, 15, 19, 22, 27, 28, 37, 41, 45 # Çıkış 3, 10, 11, 14, 20, 32 / Sayılar 11, 14 Tesniye 4, 8, 28 / Yeşu 2, 6, 7, 24 # Hakimler 6, 7, 16 # Rut 1 # I.Samuel

3, 16, 17, 20 II.Samuel 6, 11, 12 # I.Krallar 3, 8, 17, 18 #
II.Krallar 5, 17, 22 # I.Tarihler 17 II.Tarihler 20, 30, 32 #
Ezra 3 # Nehemya 2, 8 # Ester 4 # Eyüp 1, 2, 38, 42
Mezmun 19, 23, 27, 51, 84, 103, 139 # Meseller 4, 10, #
Vaiz 3, Ezgiler 2 # Yeşaya 6, 25, 40, 52, 53, 55 # Yeremya
2, 15, 31, 38 Mersiyeler 3 # Hezekiel 1, [2- 3], 4, 37 #
Daniel 1, 3, 5, 6 # Hoşeya [2-3] 11 # Yoel 2 Amos 4 #
Obadya # Yunus 3-4 # Mika 6 # Nahum 1 # Hababuk 1 #
Tsefanya 3 # Hagay 1 Zekeriya 8 # Malaki 3

Dua edelim: *Kutsal Yazıların tümü Tanrı esinidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek ve doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır. Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur (II.Timoteyus 3)*

**Her okuduğunuz bölümler için not alıp, sorularınızı
kilisenizle görüşün; öğrendiklerinizi yaşamınızda
uygulamaya başlayın;
ve sizden daha az bilen kimselerle paylaşmaya
devam edin.**

6-) Tövbe Hakkında Hatırlatma

Tövbe, *yolunu (yönünü)* değiştirmek demektir. Yani gittiği yolun tam tersi yönüne gitmek demektir.

Mesih İsa'yı *tövbe ve iman* ile kabul ettiğimiz gibi, Hristiyan yaşamında tövbe ve iman ile devam ederiz.

Bu anlamda eski yaşamın kalıntılarını üzerimizden atmış olarak yeni yaşama başlarız. Bu anlamda Hristiyan imanının reddettiği şeyleri reddetmemiz önemlidir.

Bunları Hristiyan imanına/yaşayışına ve Kutsal Kitap öğretisine uygun olmayan şeyler olarak kabul ederiz:*

Suya bakma, ruh çağırma, her türden fal, muska, büyü gibi şeyleri bırakmış olmamız gerekir.

Geleceği ya da kayıp şeyleri bilmeye çalışmak yapılan şeyleri bırakmış olmamız gerekir.

Yardım, destek, güç, şifa, koruma v.s. ihtiyaçlar için bu türden işlere güvenmeyi bırakmış olmamız gerekir. Bunlar için başka inançlara ait nesnelere kullanmak veya bulundurmamak gibi şeylerden vazgeçmiş olmamız gerekir.

* Bitinya Semineri Notu, Ruhsal Özgürlük, 1996

Bu türden şeyleri merak edip kitaplar okumuş ya da filmler izlemişseniz kiliseden yetkili biri ile konuşmanız gerekir.

Eşcinsellik, kürtaj, intihar, kendini veya başkalarını yaralama (kesme), narkotik maddeler, alkolizm ya da bazı ilaçları kullanmak, evlilik dışı ilişki gibi konuları bırakmış olmamız gerekir.

Diğer yandan iman ettiğiniz halde nefret ettiğiniz kimseler varsa, bağışlayamama probleminiz hakkında kilisenin görevlisi ile açıkça konuşmanız ve gereken tavsiyeleri edinmeniz gerekir.

Kişiler vaftiz olmakla veya bir kiliseye üyelik için müracaat etmekle, bu şeylerin Hristiyanlığa aykırı olduğunu kabul etmiş olurlar.

Eğer geçmiş yaşamında *bunun gibi konuların* kendisiyle ilgili olduğu kimseler varsa, ruhsal temizlik ve ruhsal özgürlük için kiliseden bir görevli ile açıkça konuşması gerekir.

Gerçek Tövbe, *“Kutsal Kitap’ı emirleri ve yasaklarıyla Tanrı’nın değişmez Sözü olarak ediyorum”* düşüncesine dayanır.

*Hristiyan imanı gereği olarak, bağlı bulunduğunuz yönetime, ülkenizin yasalarına ve yetkililerine saygılı

olmak durumunda olduğunuzu, gündelik yaşamınız boyunca her zaman hatırlamanız gerekir.

*Bunun yanında bir tutukluluk hali yaşamış olan kimseler de bu konuda açıkça kilise görevlisi ile konuşmalıdır.

Samimi tövbe ve iman, bütün bunları bilmemiz ve *açıkça konuşmamız (itiraf etmemiz)* ile, yani günah ve utanç gerçeği ile açıkça yüzleşmemiz ile belli olur; ve tövbe ve iman bu şekilde güçlenir.

Burada özetlemeye çalıştığımız konulardan biri ve birkaçı sizinle ilgili ise, kiliseden bir görevli ile konuşup her bir konu için tek tek tövbe etmeniz gerekir.

“Dua” kısmında örnek tövbe duaları ile Kutsal Yazılar’a dayalı tövbenin pratik uygulamasını göreceksiniz. Ve sizler de bu örnek dualara bakarak, yaşamınız boyunca ayetleri derin düşünerek nasıl dua edebileceğinizi öğreneceksiniz.

“Nasıl dua edeceğim?” Mezmurlar kitabını düzenli bir şekilde okumakla başlayabilirsiniz...

Dua edelim: Sakınırım her kötü yoldan, Senin sözünü tutmak için (Mezmun 119).

7-) Kutsal Yazılar

Yeşaya 66:2 “... **ben sözümden titreyen kişiye değer veririm**”

Kutsal Yazılar’ın tamamından oluşan kitaba Kutsal Kitap diyoruz. Kutsal Kitap’ın içeriğine “*Yasa ve Müjde*” başlığı altında bakıyoruz.

Tanrı’nın Sözü olan bütün Kutsal Yazılar, Tanrı’nın seçtiği insanlara vahiy yoluyla verilmiştir. Tanrı bizler ve kurtuluşumuz için olan sevgisinden dolayı bu yazıları peygamberlerine ve elçilerine vererek (II.Petrus 1:21) yazılmasını sağlamıştır. Bundan dolayı bu yazılara “*Kutsal Yazılar*” diyoruz.

Bütün Kutsal Yazılar, Eski Ahit (Mesih’ten önce) ve Yeni Ahit (Mesih’ten sonra) olarak iki bölümden oluşur. Bunların hepsi Tanrı’nın değişmez sözüdür.

Tanrı’yı ve insanı tanımak için, Kelami imanı bilmek ve bu imana dayalı yaşamı düzenlenmek için Eski ve Yeni Ahit kitaplarını kanonik kitaplar olarak kabul ederiz. Bu kitaplar Kutsal Ruh tarafından verilmiş olduğu için tamamının insan için gerekli olduğuna inanırız.

Tanrı’nın tüm isteği ve insanın kurtuluşu için gereken her şey Kutsal Yazılar’da açıklanmıştır.

Tanrı Eski Ahit'ten itibaren Mesih'i ve Müjde'yi açıklamış (Yaratılış 3:15), kurbanlar ve yasanın törenleriyle bunu tasvir etmiştir (Yuhanna 5:45-47).

Tanrı bütün Kutsal Yazılar'da kendi Sözü'nü bilmemizi ve Sözü'ne bakarak yaşamakla bütün yaratılışa gerçeğin tanığı olmamızı *–yaşamımızla vaaz edilmesini–* istemektedir (Romalılar 10:14-17, II.Timoteyus 3:16-17).

İman ve itaat yaşamı için Tanrı'nın gerçeğine dayalı olan Kutsal Yazılar'ı okur, öğrenmeye ve uygulamaya çalışırız.

Kutsal Yazılar Tanrı'yı yücelten bir yaşam ile baştan sonra insana sadece tek bir kurtuluş yolu olduğunu açıklarken, Kutsal Ruh da buna yüreklerimizde tanıklık eder. Böylece Tanrı'yı tanımamız ve insanın görevini anlamamız için Kutsal Yazılar gerekli bir standarttır.

Ve bütün Kutsal Yazılar Rabbimiz İsa Mesih ve O'nun kurtarıcı işi hakkındadır (Luka 24:44).

Dua edelim: RAB'bin yarası yetkindir, saf adama bilgelik verir, RAB'bin kuralları doğrudur, gözleri aydınlatır. RAB korkusu paktır, sonsuza dek kalır, uyarılar kulunu (Mezmur 19).

8-) Kutsal Üçlük

Sınırsız, değişmeyen, ebedi, kavranılamayan, her Şeye g¼c¼ yeten; en bilge, en kutsal, en özg¼r, en mutlak olan; her Şeyi en doğru ve değişmez olan isteğine g¼re kendi y¼celięi i¼in y¼nlendiren; en sevecen, en l¼tufk¼r, en merhametli, en sabırlı olan, iyilikte ve ger¼ekte bol olan, g¼nahları, su¼ları ve k¼t¼l¼kleri bağışlayan; kendisini arayanları öd¼llendiren; h¼k¼mlerinde en adil ve en korkun¼ olan, her t¼rl¼ g¼nahtan nefret eden ve su¼luyu asla haklı ¼ıkarmayan tek bir Tanrı vardır.

Bu Tanrı kendisini *“Baba, Oğul, Kutsal Ruh”* olarak üç kişide a¼ıklamıřtır.

Baba, g¼zle g¼r¼nen ve g¼r¼nmeyen her Şeyin sebebi başlangıcı ve kaynağıdır. Oğul, Baba'nın S¼z¼, hikmeti ve g¼r¼n¼m¼d¼r. Kutsal Ruh, Baba'dan ve Oğul'dan ¼ıkan ebedi g¼¼ ve kudrettir.

Baba ve Oğul ve Kutsal Ruh'ta tek olan Tanrı'ya inanırız. Kutsal Yazılar her birinin ayrı kişi olduğunu öğretilir.

Bu üç kişi eşit ve tek özden olup, ne birinci ne de sonuncu vardır; ger¼ekte ve kudrette, iyilikte ve merhamette bu üç¼ tektir.

Yaratılış kitabında *“İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım”* diyen ayet (Yaratılış 1:26-27),

Tanrılığın içinde birden fazla kişi olduğunu gösterir (*çünkü bu suretten adam ve kadın yaratılmıştır*).

Diğer yandan Kutsal Yazılar *“Tanrı insanı kendi suretinde yarattı”* derken de (Yaratılış 1:27) Tanrı'nın teklifini göstermektedir.

Eski Ahit'teki Kutsal Üçlük gizemi Yeni Ahit'te daha net bir şekilde açıklanmıştır (Matta 3:16-17): Rabbimiz İsa Mesih Şeria ırmağında vaftiz olurken, Baba Tanrı *“Sevgili Oğlum budur”* diye seslenmiş ve Oğul sudayken Kutsal Ruh güvercin şeklinde görülmüştür.

Luka kitabında Cebrail, Rabbimizin annesi olan Meryem'e şunları söylemiştir (Luka 1:35): *“Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, en yüce Olan'ın (Baba Tanrı'nın) gücü senin üstüne gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek.”*

Ve yine Mesih İsa *“Bütün ulusları Baba, Oğul, ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin”* demiştir.

II.Korintliler 13:14 ayetinde de şöyle der: *“Rab İsa Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepimizle birlikte olsun.”* Bu ayet Tanrılıkta aynı görkemi paylaşan üç kişiye dikkat çekilmektedir.

Bu bölümlerin her birisinde, tek olan Tanrısal özde, üç kişi olduğu açık bir şekilde öğretilmektedir.

Baba Tanrı, kudretinden dolayı bizim yaratıcımızdır.

Oğul Tanrı, kanından dolayı bizim Kurtarıcımız ve bedelimizi ödeyendir.

Kutsal Ruh Tanrı, yüreklerimizde yaşamasından dolayı bizi kutsal kılandır.

Sonuç olarak Kutsal Üçlülük'te tek Tanrı'ya ve birlik içindeki Üçlüğe iman eder ve tapınırız.

Dua edelim: *Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı (Yuhanna 1).*

9-) İlk Günah ve İnsanın Düşüşü

Tanrı insanı topraktan yarattı; onu kendi suretinde ve benzeyişinde iyi, adil, bilge ve kutsal olarak yarattı. Böylece insan Tanrı'nın isteğini yerine getirebilecek güçte yaratılmış oldu.

Ancak insan Şeytan'ın ayartısına kulak verince, günahın sonucu olan laneti üzerine aldı, dünyaya giren günah ve lanet, insana fiziksel ve ruhsal ölümü getirdi. Böylece insan bozuldu, ruhsal ve fiziksel çürüme dünyamıza bu şekilde girmiş oldu. Böylece insan ilk yaratılışındaki ışığı kaybetti. Bu düşüş bizim bütün doğamızı zehirledi (Romalılar 5:12, 18-19).

Adem'in itaatsizliği sonucu ortaya çıkan orijinal günah, olağan doğum yoluyla bütün dünyaya yayıldı. Küçük bebekleri bile etkileyen bozulmuşluk mirası, her türlü günah ve kötülüğü üreten bir köktür. Bu orijinal günah Tanrı'nın gözünde kadar iğrenç, o kadar kötüdür ki, insan ırkını sonsuzda dek mahkûm etmek için yeterlidir.

Bu orijinal günah, insan soyunu Tanrı'nın Yasasını tam mükemmel bir şekilde yerine getiremez hale düşürmüştür (Romalılar 3:9-20, 23, I.Yuhanna 1:8, 10). Bu gūnahtan dolayı insan her kötülük ve nefrete meyillidir (Yaratılış 6:5, Yeremya 17:9, Romalılar 7:23-24; 8:7, Efesliler 2:1-3, Titus 3:3).

Ancak Kutsal Yazılar “*Yasa Kitabında yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen her insan lanetlidir*” demiştir (Galatyalılar 3:10, Yasanın Tekrarı 27:26).

Kutsal Tanrı'nın adaleti de kutsaldır. Tanrı'nın kutsal adaleti işlenen günahın yargısının tam olarak ödemesini talep eder. Bu ceza beden ve canın sonsuz yargısını getirir (Matta 25:35-46). Bu yüzden Tanrı'nın adaletine ölüm borçluyuzdur.

Tanrı'nın günaha olan kızgınlığının ağırlığını başka bir yaratık ya da sıradan bir kurban taşıyamaz (Mezmur 49:7-8, 12), bir yaratık ya da bir kurban suçlarımızdan ve günahlarımızdan bizi kurtaramaz.

Orijinal günah gerçeğine rağmen, Tanrı düşmüş insanlığı Mesih aracılığı ile kurtarmayı istemiştir. Mesih aracılığı ile ölümden ve sonsuz yargıdan özgür kılınıyoruz (Hezekiel 18:4, 20, İbraniler 2:14-18). Buna lütuf ile kurtuluş diyoruz.

Günah ve sonsuz yargı karşısında Mesih'teki kurtuluş (Romalılar 8:1) aracılığı ile özgür kıldık. Bizlere Tanrı'nın çocukları olma yetkisi bağışlandı. Böylece samimi iman sahibi kimseler günah ve günahın getirdiği yozluğun bilincinde olarak yaşamalıdır.

Dua edelim: *RAB korkusu paktır, sonsuza dek kalır, RAB'bin ilkeleri gerçek, tamamen adildir. uyarırlar*

kulunu, onlara uyanların ödülü büyüktür. Bağışla göremediğim kusurlarımı, bilerek işlenen günahlardan koru kulunu, izin verme bana egemen olmalarına! O zaman büyük isyandan uzak, kusursuz olurum (Mezmur 19).

10-) Günah ve Yargı

İlk günah yüzünden insan, Tanrı'yla olan beraberliğinden düştü; canı ve bedeni günahla kirlendi ve insan başlangıçtaki yeterliliğini kaybetti; dünyaya ölüm girdi; ve insan günah içinde öldü.

Adem ve Havva'nın günahı, sıradan doğum yoluyla sonraki nesillere geçmiştir. İlk ailemizden gelen orijinal günah, ölümcül ve bozulmuş insan doğasını bizlere miras bırakmıştır.

Bu günah ve ölümcül miras, insanı iyilik yapamaz bir duruma getirmiştir. İnsan kutsal olan Tanrı'nın adaletini tam tatmin edebilen mükemmel iyiliği yapamaz duruma düşmüştür. Bu orijinal günah, insanı kötülüğün her türüne eğilimli (Yaratılış 6:5, 8:21, Romalılar 3:10-12) hale getirmiştir. Bütün günahların kaynağını bu kötü mirastır.

Bozulmuş olan bu insan doğası, Mesih İsa'ya iman ettiğinizde bile yaşam boyunca varlığını sürdürür.² Bu bozulmuş doğa, Mesih aracılığıyla affedilmiş olduğu halde, günahla mücadele bitmez (Romalılar 7:5-8, 25, Galatyalılar 5:17).

² 1.Yuhanna 1:8, 10, Romalılar 7:14, 17-18, 23, Yakup 3:2, Özdeyişler 20:9, Vaiz 7:20

İlk günah ya da diğer günahlar, yaratılış amacımıza aykırıdır; ve her günah, Tanrı'nın doğru, adil, kutsal olan yasasına karşı gelmektir. Bu nedenle yasa, günah işleyen her kişiyi suçlar (Romalılar 2:14-15; 3:9-10, 19-20). Tanrı'nın yasası, bütün insanları Tanrı'nın gazabı altına getirir (Efesliler 2:3) ve bu yasa Mesih'in kurtarıcı işi olmaksızın hepimize lanet altında olduğumuzu gösterir (Galatyalılar 3:10).

Özet olarak, özgün günah ya da ilk günah insana özel olarak yaratıldığı konumdan düşüş getirmiştir. Bu düşüşün anlamı şudur: insan Tanrı'yla olan paydaşlığını yitirdi (Yaratılış 3:8, 10, 24); böylece insan Şeytan'ın tutsağı oldu (II.Timoteyus 2:26). İnsanın içine düştüğü bu korkunç durumu Kutsal Yazı *“gazap çocuklarısınız”* diyerek açıklamaktadır (Efesliler 2:1-3).

Bu durumda **“günah nedir?”** sorusuna şöyle bir tanımlama yapmamız yerinde olur: emirlere ve yasaklara karşı gelmek ve *“günah”* diye tanımlanan şeyleri yapmak; *“günah”* diye tanımlanan şeyleri yapma düşüncesine (isteğine) sahip olmak...

Her günah, cezasını yanında taşır. Böylece günah işlemek *“boş düşünceler, zihin körlüğü, yürek duygusuzluğu (yürek katılığı, yürek duyarsızlığı), açgözlülük, sefahat yaşamı”* gibi orijinal yaratılış amacımızdan bizi uzaklaştıran (Efesliler 4:17-19), Tanrısallığa ve kutsallığa bizi yabancılaştıran bir durumu

üzerimize getirir. Bundan başka, günah bu dünyada yararsız düşünceler, yakışıksız davranışlar (Romalılar 1:28), derin yanılğılar (II.Selanikliler 2:11), inatçılık ve yürek katılığı (tövbeyesizlik), vicdan korkusu (Yeşaya 33:14) ve utanç durumu getirecektir. Elbette bu duygular mutsuzluk, başkalarını suçlama, kavga ve çekişme de getirecektir.

Ancak günahın bir de gelecekteki (sonsuzluktaki) cezası vardır: Günah sebebiyle insan Rab'bin varlığından ayrılık ve sonsuza dek mahvolma cezasını alacaktır (II.Selanikliler 1:9-10). Her günahkar kişi gelecek dünyada beden ve canın sonsuz yargısı olan cehennem ateşini alacaktır (Markos 9:43-48, Luka 16:24).

Böylece Mesih İsa'ya iman etmekle kurtuluşumuz olduğunu bilmek, her durumda özel bir sevinç ve teşviktir.

Böylece İsa Mesih'e iman etmekle şimdiden kurtulmuş olduğumuzu biliyoruz:

Elçilerin İşleri 4:12 Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur.

Dua edelim: Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz. Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümranlığın

egemenine, yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız (Efesliler 2).

11-) Antlaşma Tanrısı

Tanrı ilk ailemize yasak olan meyve için *“yediğin gün kesinlikle ölürsün”* uyarısını yapmıştı (Yaratılış 2:17). İlk ailemiz günah işlediğinde Tanrı onları gazabı ile sonsuz mahvoluşa gönderseydi, Tanrı kutsal ve adil olduğu için bunu yapmakta gerçekten haklı idi.

Ama kutsal adaletin Tanrısı aynı zamanda sevgide kutsal ve merhamette de kutsaldır. Tanrı'nın sesini duyduğunda utanç ve korkuyla saklanan insan (Yaratılış 3:7-10), fiziksel ve ruhsal ölümü hak ettiği halde, Tanrı insanın sefaletini gördü, Tanrı bu düşmüş insanı aradı ve ona *“kadından doğacak olan”* Mesih İsa'yı (biricik Oğul) vaat etti. Böylece kayıp insana kurtuluş yolunu açtı (Yaratılış 3:15):

Galatyalılar 4:4-5 Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım.

Böylece antlaşma aracılığı ile günahta kayıp olan insana yaklaşan, günahın sefaleti altında tutsak olan insanı kurtarmak için arayan bir Tanrı görmekteyiz; ve bu Tanrı aynı zamanda halkının ortasında yaşamak isteyen bir Tanrı'dır (Mezmun 113:5-6, Yuhanna 1:14).

Tanrı ilk ailemize *“bu ağaçtan yeme ve yaşa, yersen ölürsün”* şeklinde bir antlaşma vermişti (Yaratılış 2:17).

Ancak insan günaha düştü ve antlaşmayı bozdu. Merhametli ve iyiliksever Tanrımız ilk ailemize kadın soyundan biri (Kurtarıcı) aracılığı yılanın (şeytan) başının ezileceğini vaat ederek, onları günahın kederinden teselli etmiştir (Yaratılış 3:15).

Bu Tanrı yaşam ve kurtuluş için Adem soyuna lütuf antlaşmasını verdi. Günahlı insan iman aracılığı ile kurtulacaktı (Galatyalılar 3:6, 11). Bu lütuf antlaşması Mesih İsa’da net bir şekilde açıklanmıştır (Romalılar 5:6, 9, Yuhanna 3:16-17). Tanrı iman eden halkını korumak ve imanla devam etmeleri için onlara Kutsal Ruh’u vaat etmiştir (Hezekiel 36:26-28).

Tanrı imana dayalı yaşamı (Yaratılış 15:6), kurbanlar (Yuhanna 1:29) ve yasanın törenleriyle, Mesih’te tamamlayacağını gösterdi (İbraniler 10:1-10). Böylece İsa Mesih’in gelişi ile, yasanın törensel ve sembolik anlamı bitmiş oldu. Böylece törensel yasalar Müjde altında dönemini tamamlanmış oldu (Koloseliler 2:14, 16-17). Mesih İsa çarmıh aracılığı ile tamamladığı (Matta 5:17) bu lütuf dönemi ile, yasanın ruhsal anlamı ile açıklandığı Müjde’nin dönemini dünyaya girmiş oldu (Galatyalılar 4:4-5, Romalılar 10:4).

Lütuf ile kurtuluş antlaşması İsa Mesih'in ölümüne ve sonsuz mirası (İbraniler 9:15-17) bizler için sağlamasına dayanmaktadır (İbraniler 7:22, Luka 22:20).

Halkını Mesih'te kurtarmak isteyen Tanrı, vaatler, peygamberlikler, kurbanlar, sünnet, fısıh kuzusu ve yasanın diğer kurallarıyla birlikte İbrahim soyuna — *bütün uluslara kurtuluşun tanığı olmaları için*— merhamet etmiştir (lütuf göstermiştir).

Böylece Eski Ahit gelecek olan Mesih'e işaret etmiştir (Romalılar 4:11, Koloseliler 2:11-12). Mesih görüldüğü zaman bu antlaşmanın kuralları, vaftiz ve Rab'bin Sofrası ile yenilenmiştir.

Müjde'nin duyurulması ile bu sakramentler yürürlüğe girdi; ve bunlar bütün uluslara (Matta 28:19, Efesliler 2:14-19) Mesih aracılığı ile gelen lütuf ile kurtuluşun duyurulmasının görünen kanıtları olmuştur.

Dua edelim: *İsrail halkıyla yapacağım antlaşma şudur" diyor RAB, "Yasamı içlerine yerleştirecek, yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak (Yeremya 31).*

12.a-) Kurtarıcı Mesih İsa

Mesih ne için gelmiştir?

Mesih İsa Aracımızdır (*Tanrı ile insan arasında aracılık yapan kişidir*).³ Tarih boyunca Tanrı'dan farklı çağrılar ve görevleri olan özel kimselerin hepsinin yapamadıklarını tam mükemmel bir şekilde yapmak için gelmiştir. Bu yüzden Mesih İsa peygamber,⁴ kâhin⁵ ve kral⁶ olarak kilisesinin başı ve kurtarıcısıdır.⁷

Mesih İsa aynı zamanda her şeyin mirasçısı⁸ ve dünyanın yargıcidir.⁹

Tanrı'ya ait özel bir halk olması (Yeşaya 53:10, Yuhanna 17:6) için, yerin bütün uçlarından herkesin (I.Timoteyus 2:5-6, Yeşaya 55:4-5) kurtuluşu için (I.Korintliler 1:30) Mesih İsa alçaldı ve aramıza geldi.

Tanrı'nın Oğlu İsa (Luka 2:10-11) aynı zamanda "*Rab olan Mesih'tir*" (Matta 4:3).

Mesih kimdir, nasıl biridir?

³ Yeşaya 42:1, I.Petrus1:19-20, Yuhanna 3:16, I.Timoteyus 2:5

⁴ Elçilerin İşleri 3:22

⁵ İbraniler 5:5-6

⁶ Mezmur 2:6, Luka 1:33

⁷ Efesliler 5:23

⁸ İbraniler 1:2

⁹ Elçilerin İşleri 17:31

Mesih İsa bizden biri gibi aramıza gelmiştir, ancak o tek günahsız olandır (İbraniler 2:14, 16-17; 4:15). Kutsal Ruh'un gücüyle bakire Meryem'in rahminde alçarak (yüceliğini bırakarak –Filipililer 2:6-8) bizimle aynı insan doğasını (Luka 1:30-33, 35) üzerine almıştır.¹⁰ Tanrı ve insan doğası tek bir kişide, birbirine dönüşmeden, birleşmeden ve karışmadan bütünleşmiştir.¹¹ Mesih İsa hem Tanrı hem de insandır. Tek bir Mesih vardır ve Tanrı ile insan arasındaki tek aracı olan O'dur.¹²

Mesih'in üstünlüğü

Özgün günah ve düşüş konusunu tekrar hatırlarsak, gerçeğin bilgisini ve Tanrısal bilgeliğin tüm hazinelerini insandan üstün, peygamberlerden üstün olan Mesih bize verebilir (Koloseliler 2:3). Tanrısal özle bütünleşen insan doğası içinde Kutsal Ruh tarafından ölçüsüzce kutsanmış ve mesh edilmiştir;¹³ kutsal, suçsuz, lekesiz, lütuf ve gerçekle dolu olarak¹⁴ Tanrı ve insan arasında aracılık¹⁵ yapmak üzere tümüyle yeterlidir (Koloseliler 1:19).

¹⁰ Yuhanna 1:1, 14, I.Yuhanna 5:20, Filipililer 2:6, Galatyalılar 4:4

¹¹ Luka 1:35, Koloseliler 2:9, Romalılar 9:5, I.Petrus 3:18, I.Timoteyus 3:16

¹² Romalılar 1:3-4, I.Timoteyus 2:5

¹³ Mezmur 45:7, Yuhanna 3:34

¹⁴ İbraniler 7:26, Yuhanna 1:14

¹⁵ Elçilerin İşleri 10:38, İbraniler 12:24; 7:22

Gücü ve yetkisi bakımından Mesih, bütün peygamberlerden ve kahinlerden üstündür.¹⁶ Baba Tanrı biricik Oğlu Mesih İsa'yı böyle bir güç ve yetki ile donatmaktan hoşnut olmuştur (İbraniler 5:4-5).

Rabbimiz İsa insanı kurtarma görevini yerine getirebilmek için yasa altında doğdu (Galatyalılar 4:4-5; 3:13-14) ve Tanrı'nın yasasını bizlerin yerine mükemmel bir şekilde yerine getirip tamamladı (Matta 3:15; 5:17); Tanrısal adaletin karşısında bizlerin hak ettiği cezayı bizim yerimize üstlendi,¹⁷ hak ettiğimiz en şiddetli acıları bizim yerimize taşıdı¹⁸ çarmıha gerildi ve öldü,¹⁹ gömüldü ve ölümün gücü altında kaldı, ancak bu süre içinde bedeni çürümedi.²⁰ İçinde acı çektiği aynı bedenle²¹ üçüncü gün ölümden dirildi,²² göğe yükseldi ve orada Babası'nın sağında oturdu.²³ Orada yakarıшта bulunmaktadır,²⁴ son günde dirileri ve ölüleri yargılamak üzere geri dönecektir.²⁵

¹⁶ Yuhanna 5:22, 27, Matta 28:18, Elçilerin İşleri 2:36

¹⁷ Matta 26:37-38, Luka 22:44, Matta 27:46

¹⁸ Matta 26 ve 27 Bölümler

¹⁹ Filippililer 2:8

²⁰ Elçilerin İşleri 2:23-24, 27, Elçilerin İşleri 13:37

²¹ Yuhanna 20:25, 27

²² I.Korintliler 15:3-5

²³ Markos 16:19

²⁴ Romalılar 8:34, İbraniler 9:24; 7:25

²⁵ Romalılar 14:9-10, Elçilerin İşleri 1:11; 10:42, Matta 13:40-42, Yahuda 6, II.Petrus 2:4

Mesih İsa kutsal adaletin bedelini tam mükemmel bir şekilde ödemiř²⁶ günah sebebiyle Tanrı ve insan arasındaki ayrılığa barışma sağlamış (Daniel 9:24-26, Koloseliler 1:19-20), Tanrı halkı için sonsuz bir miras satın almıştır (Efesliler 1:14, Yuhanna 17:2, İbraniler 9:15).

Aracı ve Kurtarıcı olan Mesih “Yeşua” (İsa) ismiyle çağrılmıştır. Çünkü bizleri günahlardan ve günahın yargısından O kurtarmıştır (Matta 1:21, Mezmur 130:7-8, Elçilerin İşleri 4:12).

12.b-) Kurtarıcı Mesih İsa

İsa Mesih için bazen *örnek bir kişi, kutsal bir öğretmen* ya da *büyük bir peygamber* şeklinde tanımlamalar yapılır. Kuşkusuz bu tanımlamaların hepsinde doğruluk payı vardır. Ancak İsa Mesih bu tanımlamaların çok daha üstünde bir kişiliktir.

Matta 18:19 Yine size şunu söyleyeyim, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileyebilecekleri herhangi bir şey için anlaşılırlarsa, göklerdeki Babam dileklerini yerine getirir.

20 Nerede iki ya da üç kişi benim adıyla toplanırsa, ben de orada, aralarındaım."

²⁶ Romalılar 5:19, İbraniler 9:14, 16; 10:14, Efesliler 5:2, Romalılar 3:25-26

Bu ayetlerde ne demek istendiğine dikkat edin: Yüksek ahlâklı bir kişi ya da doğru/kutsal bir öğretmen –*eğer kendisi Tanrı Oğlu değilse*– hiçbir zaman insanların kendisine iman etmesini ve kendisine tapınmasını söyleyemezdi. İsa burada duaların Tanrı'ya kendi adı ile sunulmasını isterken (krş. Yuhanna 20:28); Tanrı ve insan arasındaki “*aracı*” kişi olduğunu açıkça göstermektedir.²⁷

Diğer yandan 20. Ayete bakın: Mesih burada Tanrı'ya ait olan “*her yerde olma*” sıfatını kendisi için kullanıyor. Bu yüzden başka bir yerde de İsa kendisi için “*İbrahim doğmadan önce ben varım*” demiştir (Yuhanna 8:58).

Yuhanna 8:46 Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Gerçeği söylüyorsam, niçin bana iman etmiyorsunuz?

Kutsal Yazılar'da peygamberlerin günahlarını okuduğumuzda Mesih İsa'yı peygamberlerden daha

²⁷ Matta 8:2 [cüzamlı bir adam] "Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin" diyerek O'nun ayaklarına kapandı. 15:25 [Kenanlı bir kadın] "Ya Rab, bana yardım et!" diyerek O'nun önünde yere kapandı. Markos 5:22 [havra yöneticisi Yair] İsa'yı görünce ayaklarına kapandı, "Küçük kızım can çekiyor. Gelip ellerini onun üzerine koy da kurtulsun, yaşasın!" diye yalvardı. Daniel 6:10 Daniel ... Daha önce yaptığı gibi her gün üç kez diz çöküp dua etti. II.Krallar 17:36 ... RAB'be tapınacaksınız. O'nun önünde eğilip O'na kurban keseceksiniz. Filipililer 2:10-11 İsa'nın adı anıldığında göktekiler, yerdekiler ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün...

farklı bir yere koymamız gerekiyor. Mesih İsa günahsız tek kişidir. Mesih İsa, aracılığı ile Tanrı'ya iman etmemiz gereken kişidir.

Yuhanna 14:6 İsa, "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" dedi. "Benim aracılığımla olmadan Baba'ya kimse gelemmez.

Bu ayetlerde ise Tanrı'ya giden tek yolun Mesih İsa olduğu açıkça ifade edilmektedir. Bu anlamda Hristiyanlık dünyanın diğer inanışlarından ayrılmaktadır. Ve Mesih hem kendisini hem de öğretisini bilinen peygamberlerden ve dinlerden ayırmaktadır.

Mesih'in izleyicilerinden biri "*Bize Baba'yı göster*" (Yuhanna 14:8) dediğinde, İsa "Bunca zamandır sizinle birlikteyim, beni daha tanımadınız mı? "*Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür*" (ayet 9) diye karşılık vermiştir. Diğer bir ayette Mesih İsa için "*Görünmez Tanrı'nın görüntüsü*" ifadesi kullanılmıştır (Koloseliler 1:15). O halde İsa'ya bakmak ve O'nu dinlemek, Tanrı'ya bakmak ve Tanrı'yı dinlemekle aynıdır –*Kutsal Yazılar'ın tanıklığı bu konuda nettir.*

Bu ve bunun gibi örnekler, O'nun günahları affetme yetkisinin daha da anlaşılır olmasını sağlamıştır (Luka 5:20-21; 7:48-49).

Şabat Günü İsa mucizeler ve iyilikler yaptığı zaman (Yuhanna 5:16-18), İsa etrafındakilere “*Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum*” dediği zaman, O’na inanmayan Yahudiler, İsa’nın sözlerinin gerçekten ne anlama geldiğini çok iyi anladılar (Matta 27:41-43 krş. 43, 54):

Yuhanna 5:18 İşte bu nedenle Yahudi yetkililer O’nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı’nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı’ya eşit kılmıştı.

Açıktır ki sadece bir peygamber olan bir kişi bu kendisini Tanrı gibi göstermeye ya da bu şekilde konuşmaya çalışmazdı (Luka 22:70-71, Yuhanna 10:30; 19:7):

Yuhanna 5:21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir.

22 Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul’a vermiştir.

23 Öyle ki, herkes Baba’yı onurlandırdığı gibi Oğul’u onurlandırsın. Oğul’u onurlandırmayan, O’nu gönderen Baba’yı da onurlandırmaz.

Bütün bunlara iman etmemizi destekleyen diğer bir kanıt ise çarmıhtır. Mesih İsa çarmıhta ölmüş,

gömülmüş ve dirilmiştir (Luka 24:46-48 Yuhanna 20:26-31 Elçilerin İşleri 2:29-38; 10:39-41).

Dirilişten sonra Mesih'in kendisi açıkça görünerek *"Ellerime, ayaklarıma bakın; işte benim! Dokunun da görün"* demiştir (Luka 24:39).

Üstelik çarmıh ölümünden dirileceğini henüz yeryüzündeki hizmeti sırasında açıkça söylemiştir (Matta 17:9, 12, Luka 9:22).

Ayrıca "İlave Bölüm-2: İsa Mesih'te Gerçekleşen Bazı Bildiriler" kısmına bakınız.

Dua edelim: Ama siz Tanrı sayesinde Mesih İsa'dasınız. O bizim için tanrısal bilgelik, doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu (I.Korintliler 1).

13-) Lütuf

Tanrı Kutsal Yazılar'da insanın kurtuluşunun lütuf ile mümkün olduğunu açıklamıştır:

Romalılar 4:1 Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim? 2 Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrı'nın önünde değil. 3 Kutsal Yazı ne diyor? "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı." 4 Çalışana verilen ücret lütuf değil, hak sayılır. 5 Ancak çalışmayan, ama tanrısız aklayana iman eden kişi imanı sayesinde aklanmış sayılır.

Lütuf ile kurtuluş derken, yaptığımız iyi işlerin kurtuluşumuzu satın alamayacağını söylemiş oluruz. Kurtuluş hak edilemeyen bir armağandır. Yaratılışı hatırlarsak Tanrı ilk ailemize yaşam için "yap ve yapma" şeklinde yaşam buyruğu vermişti: "bu ağaçtan yeme ve yaşa; bu ağaçtan yersen ölürsün" şeklindeki buyruğu ilk ailemiz çiğnedi, canında ve bedeninde düştü; dünyaya ve insan soyuna ölümü ve laneti miras bıraktı. Sonuç olarak insan *ruhsal anlamda öldü (günahın her türlüüne eğimli hale geldi)*; aynı zamanda orijinal günah fiziksel ölümü de getirdi (*yaşlanıyoruz, hastalanıyoruz, ölüp çürüyoruz*).

Efesliler 2:1 Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz. Bu

dünyanın gidişine ve havadaki hükümranlığın egemenine, yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız. 3 Bir zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk. Doğal olarak ötekiler gibi biz de gazap çocuklarıydık. 4-5 Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz halde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz. 6 Tanrı bizi Mesih İsa'da, Mesih'le birlikte diriltilip göksel yerlerde oturttu. 7 Bunu, Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini gelecek çağlarda sergilemek için yaptı. 8 İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. 9 Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir

Tanrı lütfunu tek tek imanlılar ve kilise ailesi aracılığı ile dünyaya ilan eder. Lütuf insanlara Kalam ve sakramentler yoluyla sunulur. Tanrı sözü okunurken, vaaz edilirken Kutsal Ruh, Tanrı Sözü ile birlikte çalışır (Yuhanna 16:14). Dua ve tapınma, Tanrı Sözü'nün iman ile duyurulması ile Kutsal Ruh taş yüreği yeniler ve et yürek haline getirir. Kutsal sakramentler de bizi bu lütuftan emin kılar.

Efesliler 2. Bölümdeki ayetlere tekrar dönersek, Mesih'teki gerçek iman aracılığı ile Tanrı'da doğru

kimseler gibi kabul ediliriz (Romalılar 3:21-28). Bu lütuf ile gelen yenilenme bizleri alçakgönüllü kılmalıdır: böylece vicdanımızda layık olmadığımızı (Hezekiel 36:22-29), Tanrı'nın bütün emirlerine karşı suç ve günah içinde olduğumuzu, Yasa'nın bizi suçladığını, kötülüğe meyilli olduğumuzu (Romalılar 7:21-23) görürüz. Bu gerçeklere rağmen kurtuluş veren Tanrı'ya (Titus 3:4-5), bizler de herkesi affederek şükranımızı gösteririz.

Mesih'in benim yerime olan itaatinden dolayı günahlarım ve suçlarım silinmiş olduğu için, sanki ben kendim mükemmel bir şekilde itaat etmişim gibi (Romalılar 4:24-25, II.Korintliler 5:21), Tanrı beni kabul eder. Mesih'in çarmıhta yaptığı bedelimi ödeyen doğruluğunu ve kutsallığını bana bağışlar.

Bütün yapmam gereken karşılıksız (lütuf dolu) bu kurtuluş armağanını iman ile kabul etmektir:

Romalılar 3:22 Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayırım yoktur.

Böylece lütuf konusuna bakarken, Tanrı'nın hak edilemeyen sevgisini, iyiliğini, merhametini hatırlarız; ve lütfun Mesih'teki çarmıh zaferi pahasına bize verildiğini hatırlarız, lütuf sayesinde Adem gelen günahtan ve sonsuz yargıdan özgür olduğumuzu biliriz.

Dua edelim: *Çünkü RAB Tanrı bir güneş, bir kalkandır.
Lütuf ve yücelik sağlar (Mezmur 84).*

14-) Yeniden Doğuş

Yuhanna 3. Bölümde İsa ile bir dini önderin yeni doğuş hakkında sohbeti üzerinde düşünmeliyiz...

Bizler Adem çocukları olarak fiziksel doğuşumuzla *günah ve ölüm (toprak)* seviyesinde olan kimselerdik. Tanrı'nın Sözü ve Ruhü aracılığıyla²⁸ İsa Mesih'teki lütuf ve kurtuluş konumuna getirildik.²⁹

Tanrı'nın gerçeğini anlamamız için Kutsal Ruh Kutsal Yazılar ile birlikte çalışarak bizleri aydınlatır; düşünüşümüzü, yeni bir yaşam sürebilmemiz için yeniler; bizleri Tanrı'yı hoşnut eden yolda teşvik eder;³⁰ günahattan dönmemiz ve kaçınmamız için bizleri İsa Mesih'e yönlendirerek güçlendirir.³¹ Kurtuluş yolunda devam etmeyi arzulamamız için yeni bir düşünce ve yeni bir yürek edinmemizi sağlar (Romalılar 6:16-18).

Nikodim ile yapılan sohbete dönersek, ayetler ilk (fiziksel) doğumumuzu *doğal insan* olarak açıklamaktadır. "*Bedenden" doğan bedendir*" derken, anne-babamızdan gelen doğuşumuzdan Adem gibi günahlı (ölümcül) bir doğa meydana geldiğini

²⁸ II.Selanıklılar 2:13-14, II.Korintliler 3:3-6

²⁹ Romalılar 8:2, Efesliler 2:1-5, II.Timoteyus 1:9-10

³⁰ Hezekiel 11:19, Filipililer 2:13, Yasanın Tekrarı 30:6, Hezekiel 36:27

³¹ Efesliler 1:19, Yuhanna 6:44-45

göstermektedir –insandan doğan günahlı insandır. Adem’den beri insanlar günahlıydı, anne babamız günahlıydı, bu yüzden bizler günahlı bir şekilde doğduk (Mezmur 51:5).

Bu gerçek karşısında kurtuluşumuz için (*Tanrı’nın Egemenliği’ne girmemiz için –günahların affı ve sonsuz yaşam için*) Kutsal Ruh’tan doğmamız gerekmektedir. Bizlerde yeni bir ruhu, yeni bir yaşamı sadece Kutsal Ruh var edebilir. Rüzgarın nereden gelip nereye gideceğini kavrayamayacağımız gibi, yeniden doğuşumuzu da tam olarak bilemeyiz ve göremeyiz.

Ancak yeni doğuş tecrübesini yaşadığımız için, Kutsal Ruh’un bizde nasıl etkin olduğunu ve çalıştığını bilebiliriz. Bu şekilde Mesih’i Rab ve Kurtarıcı olarak kabul edebilme anlayışına getiriliriz. Tanrı’yı ve işlerini bizde etkin ve inanılır kılan, Kutsal Ruh’un bizlerde bu şekilde işleyişi ile mümkün olur.

Özetle, Mesih’teki bereketlere ve kurtuluşa bizi paydaş kılan Kutsal Ruh’un lütufkar etkinliğidir:

Titus 3:4-6 Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh’un yenilemesiyle yaptı. 7 Öyle

ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım.

Dua edelim: *bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür (Romalılar 5).*

15-) İman

Kutsal Kitap (Romalılar 1:16; 10:17, I.Korintliler 1:21) ve Kutsal Ruh'un (Matta 16:15-17, Yuhanna 3:5) içsel aydınlatışı ile gerçeğin bilgisini tüm faziletleri elde etmemiz için, Mesih'e Kurtarıcı ve Rab olarak sarılan kutsal elçisel ve evrensel iman, kurtuluşun Tanrı'dan hak edilemeyen bir armağan olduğunu, Tanrı'da doğru kimseler gibi kabul edilmemizin kişinin yaptığı iyi (erdemli) işlere asla dayanmadığını tanır.

Mesih bizler için ve bizim yerimize, aklanmamız, kurtulmamız, Tanrı'nın çocuğu olarak kabul edilmemiz için gereken bütün kutsal işleri yapmış ve bunu çarmıhta tamamlamıştır (Romalılar 3:21-26, Galatyalılar 2:16, Efesliler 2:8-10).

Kutsal Kitap'a dayanan bu gerçek iman aracılığı ile Mesih'e aşlanmış (*Mesih'le birleşmiş*) oluyoruz; ve O'ndaki bereketlere ancak bu şekilde paydaş kılınırız (Matta 7:14, Yuhanna 3:36).

Bu şekilde günahların affı armağanından emin olarak Tanrı'nın yargısından aklandığımızı bilir (Romalılar 1:17, İbraniler 10:10) ve kurtuluşumuzdan emin bir şekilde (Romalılar 4:18-21; 5:1; 10:10, İbraniler 4:14-16) yeni bir yaşama başlayabiliriz.

Böylece kurtulmak için değil, kurtulmuş olduğunun bilincinde Tanrı'nın lütfuna dayanan bir yaşamla, Tanrı'ya şükranla dolu bir yaşama sahip olarak, kurtuluş güvencesinde, iman ve tanıklık yaşamında devam edebiliriz (Yuhanna 20:30-31).

Bu iman sayesinde Kutsal Ruh bizleri diri bir kurban misali yaşayalım diye mesh eder; bizi teselli etmek ve yardım, teşvik, aydınlanma (Yuhanna 15:26) için bize destek olmak için (Elçilerin İşleri 9:31) bizimle kalır (Yuhanna 14:16-17, I.Petrus 4:14).

Ancak şuna dikkat edin: Tanrı'da doğru kimseler olarak kabul edilmemiz, iyi işlerimizden dolayı değildir; Tanrı'da kabul edilmemiz, imanımızın gücünden dolayı değildir. Gerçek iman bize kendi günahımızı gösterir; bu da, kendimizi kurtarmak için bizde iyi bir şey olmadığı ve günahımızdan kurtulmamız için Mesih'ten başka bir yol olmadığına bizi ikna eder (Elçilerin İşleri 16:30; 4:12, Yuhanna 16:8-9, Efesliler 2:1-2).

Mesih'in çarmıhta tamamladığı kurtarıcı işinden dolayı Tanrı bizi kabul etmiştir. Mesih'teki doğruluğa bağlanan iman aracılığı ile suçlarımız ve günahlarımızdan aklanıyoruz (Yuhanna 1:12, Romalılar 3:28; 5:21) yani özgür kılınıyoruz.

Kutsal Yazılar temelinde, Kutsal Ruh'un gücü ile Mesih ile olan bu birleşmemiz, imanımızı sevgi ile etkin kılmak

için bizi Mesih'teki bereketlerle donatır (Yakup 2:17, 22, 26, Galatyalılar 5:6).

Dua edelim: *İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır. Atalarımız bununla Tanrı'nın beğenisini kazandılar (İbraniler 11).*

16-) Kutsallık Yaşamı

İsa Mesih aracılığı ile bereketlendik, günahlarımız karşılıksız olarak bağışladı (Mezmunur 32:1-2, Romalılar 4:6, II.Korintliler 5:19, 21), Kutsal Yazılar'a dayanan bu imanda kurtulduğumuzu biliyoruz.

Mesih günahlarımızın bedelini karşılıksız olarak (lütuf ile) ödedi. Yani kurtuluşumuz Tanrı'dan bir armağan olarak geliyor –*yani kurtuluşumuzda bütün yücelik Tanrı'ya aittir.*

Bu gerçeğin farkında olmak, bizleri alçakgönüllü kılmalıdır; çünkü günahdan dolayı ölümü hak etmiş olduğumuzu bildiğimiz için (Mezmunur 143:2), kurtuluşumuz için sadece şükredebiliriz.

Günahın yargısından kurtulmuş, günahın utancından özgür kılınmış olduğumuz gerçeği, aynı zamanda bizleri kutsal bir yaşamda devam edebilmemiz için eğitmektedir. Çünkü Tanrı'nın Sözü ve Kutsal Ruh'un işleyişi ile doğan iman, aynı zamanda insana *yeniden doğuş* vermiştir (II.Korintliler 5:17). Çünkü Tanrı bizlerin Adem'den gelen eski yaşamda devam etmesini istemiyor.

Tanrı bize yeni iman, yeni bir doğuş verdi, çünkü bizlerin yeni bir yaşam (Romalılar 6:4; 8:11; 7:6) sürmesini istedi.

Öyleyse iman eden bizler, ölümden dirilmiş kimselere yaraşır bir yaşam sürmeye çağrıldık... *Suçları silinmiş, günahları affedilmiş* kimseler nasıl yaşaması gerekiyorsa, öyle bir yaşamada devam edelim diye bereketlendik. Hepimiz kutsal olmaya çağrıldık (Levililer 11:45, I.Petrus 1:15-16). Bu yüzden Kutsal Yazılar'a dayanan iman, kutsal bir yaşam sürmek için iman eden kişinin canında sevinçle işler; böylece iman eden kişiler Tanrı sevgisine dayanan bir yaşamda devam etmeyi severler (Galatyalılar 5:6). Eski yaşamdan uzaklaşmışlardır...

Böylece sevgiye dayanan iyi işlerle ve sevgiyle etkin kılınmış bir yaşam için gayret ederiz. Ancak buna rağmen bu işlerimiz bize bir hak kazandırmaz. Çünkü bizler her şeyde Tanrı'ya borçlu olduğumuz için, Tanrı'nın bütün buyruklarını tam olarak yapabilsedik bile *"biz değersiz kullarız; sadece yapmamız gerekeni yaptık"* demekten başka bir şey yapamayız (Luka 17:10).

Çünkü iyi bir yaşamı istememiz ve bu yolda devam etmemiz için bizde etkin olan Tanrı'dır (Filipililer 2:13).

Böylece kutsallığımız, yaptığımız iyi işlerden ya da erdemli yaşamaya çalışmamızdan gelmez. Kutsallığımız, iman ile Mesih'in bedeninde bir üye olarak O'nun mesh edilmesini paylaşıyor olmamızdan kaynaklanır (I.Yuhanna 2:27). Kutsallaşmamız, kutsallığa yaraşır bir yaşamda

devam etmeyi istememiz, aynı zamanda sonsuzluk boyunca Mesih'le hüküm sürmek için mesh edilmiş olmamızdan kaynaklanır (Matta 25:34, II.Timoteyus 2:12).

Kutsal olmayı (*kutsallık yaşamını*) anlamaya çalışırken “*Mesih'in neden çarmıhta öldü?*” sorusundan bakarak anlamaya çalışalım. Bizler dünyasal yaşamda, ölümcül benliğin peşinden gitmeyelim diye Mesih bizim uğrumuza çarmıhta öldü (Romalılar 6:12-14). Mesih'in bizler için yaptığı fedakarlığı anladıkça, bizler de yaşamlarımızı Tanrı'ya şükranla sürdürmeyi daha fazla isteyeceğiz (Romalılar 12:1, Efesliler 5:1-2).

Günahlarımızın yargısından Tanrı'nın lütfuyla ve Mesih aracılığı ile kurtulduğumuz için, Tanrı'nın bizler için yaptığı her şeye şükranımızı gösterebilelim ve her şeyde Tanrı övülsün diye (Matta 5:16, I.Korintliler 6:19-20) kutsal bir yaşam için gayret ederiz, kutsallık için içimizde Kutsal Ruh'un var ettiği istek büyümeye devam eder. Bizler kutsal bir yaşam sürelim diye yaratıldık. *Kutsallık yaşamı*, yaratıldığımız orijinal surete yaklaşalım diye vardır. Bunun için Kutsal Ruh bizleri günden güne yenilemektedir (Romalılar 6:13; 12:1-2, I.Petrus 2:5-10).

Kutsallıktan iyi işler taşsa da, kutsallık iyi işlerden kaynaklanmaz. Mesih'in çarmıh ölümünü ve dirilişini Kutsal Ruh iman eden kişiye uyguladığında (Romalılar 6:4-6), kişi Tanrı benzerliğinde yenilenir (Efesliler 4:23-

24). Böylece kişiler samimi tövbenin meyveleriyle devam ederler (Elçilerin İşleri 11:18, I.Yuhanna 3:9). Bu tövbe lütfu sayesinde kişiler giderek günaha daha fazla ölürlər (Yahuda 20, İbraniler 6:11-12, Efesliler 3:16-19, Koloseliler 1:10-11) ve yeni yaşam böyle kimselerde artan bir şekilde etkin olmaya başlar (Romalılar 6:4, 6, 14, Galatyalılar 5:24).

Kutsallık yaşamı, bizler günahlı olduğumuzu bilelim (Mezmunur 32:5) ve günahlarımızın affı ve doğruluk için Mesih'e bakarak yaşayabilelim diye vardır (Romalılar 3:19-26; 7:7, 24-25). Böylece Kutsal Ruh'un doluluğunu tadarak, lütf ve ruhsal donanımlar için dua eden imanlı kişi, Tanrı benzeyişinde yetkin kılınmayı isteyerek ilerler (I.Korintliler 9:24, Filipililer 3:12-14):

1.Yuhanna 3:1 Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize "Tanrı'nın çocukları" deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba'yı tanımadığı için bizi de tanımıyor.

2 Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih görüldüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz.

3 Mesih'te bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar.

Böylece Tanrı'nın adını kutsal kılan bir yaşam için, O'nu tanımakta ilerleyen bir yaşam³² için, O'na övgü (Mezmur 145) getiren bir yaşam için (Çıkış 34:5-8, Luka 1:46-55, 68-75, Romalılar 11:33-36) dua ederiz ve yaşamımızla bunlara tanık ederiz.

Böylece kutsallık kendi düşüncelerini Rab'bin düşüncesi ile yenilemek ve buna göre yaşamaktır (Matta 16:24-26, Romalılar 12:1-2, krş. Luka 22:41-42):

Titus 2:11 Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya çıkmıştır.

12 Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor.

Sonuç olarak iç varlığımızı yenileyen Tanrı Sözü ve Kutsal Ruh aracılığıyla (Yuhanna 17:17, 19, 15:3, Efesliler 5:26, II.Selanikliler 2:13), günahın üzerimizdeki egemenliği dizginlenir (Romalılar 6:6, 14, Galatyalılar 2:20 Romalılar 8:2) ve günahın üzerimizdeki gücü zayıflamaya başlar (Galatyalılar 5:24, Romalılar 8:13); böylece Tanrı'yı tanımakta ve sevmekte ilerler, lütuflarda güçleniriz (Koloseliler 1:11, Efesliler 3:16-19). Tanrı'nın hoşnut olduğu kutsallık yaşamını bu şekilde sürdürmeye devam ederiz.

³² Yeremya 9:23-24; 31:33-34, Matta 16:17, Yuhanna 17:3

Dua edelim: *Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar: Kutsal, kutsal, kutsaldır, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Var olmuş, var olan ve gelecek olan (Vahiy 4).*

17-) Tövbe Nedir?

Müjde tövbe çağrısı ile başlamaktadır. Mesih İsa'yı karşılamaya davet edilen halk, tövbe ile eski yolundan dönmeye çağrılmıştır (Matta 3:1-2). Vaftizci Yahya'nın cehennem hakkında vaaz ederken *"tövbe edin (günahtan dönün)"* şeklindeki çağrısı, tarih boyunca önceki peygamberlerin yaptığı çağrının bir devamıdır (Eyüp 34:21-24, Mezmur 11:4, Yeremya 2:19, II.Tarihler 30:9, Hoşea 14:1).

Vaftizci Yahya'dan sonra Mesih'in ve havarilerin hizmeti de tövbe çağrısı ile devam etmiştir (Matta 4:17, Markos 6:7-13, Elçilerin İşleri 2:38).

Dindar ve kutsal bir iman yaşamı, alçakgönüllülükle günahların itirafı ve samimi tövbe ile devam eder. Pak iman her zaman tövbe ile el ele yürür.

Tövbe konusuna bakarken günah ve bunun yargısının benim taşıyamayacağım kadar büyük olduğunu hatırlamak önemlidir (Romalılar 3:9-10, I.Yuhanna 1:10).

Tanrı dünyayı Sözü ve Kutsal Ruh aracılığı ile tövbeye çağırır (II.Timoteyus 2:25). Bu şekilde insanın günahın tehlikesini görmesini (Hezekiel 18:28, 32, Luka 15:17-18), günahın kötülüğünün farkında olmasını sağlar (Hezekiel 36:31, Yeşaya 30:22).

Suç ve günahları itiraf edip, bunlardan dönmeyi (tövbe etmeyi) isterken, Mesih'teki karşılıksız olan merhameti (Yoel 2:12-13) iyi anlamış olmamız gerekir (Yakup 4:8-9, Elçilerin İşleri 26:20, Matta 5:3-4).

Mesih'teki bol olan lütfâ bakınca, kendi günahı ile yüzleşen bir kimse Tanrı'nın önünde gerçekten üzülür (Yeremya 31:18-19). Ancak bu şekilde samimi af dileme ve Mesih'in yolunda yürüme mümkün olur.

Günahlı yolları bırakarak Tanrı'ya dönebiliriz; ve tövbe etmek sadece eski yollardan dönmek değildir, aynı zamanda Tanrı ile birlikte (Tanrı'nın Sözü'ne göre) yürümeyi istemektir (Luka 1:6).

Günah için yapılan tövbe ve af dileme, bağışlanmayı satın alan bir eylem değildir. Tövbe, Mesih'teki lütuf ile güçlendirilir; yani günahkarın tövbesi ancak Mesih'te kabul edilir (Romalılar 3:24, Efesliler 1:7).

Bu yüzden genel bir tövbe ile yetinmemeli, her bir günah için özel bir şekilde tövbe etmeye çalışmalıdır (Mezmun 19:12-14, Luka 19:8, I.Timoteyus 1:13, 15).

Dua edelim: *Bulma fırsatı varken RAB'bi arayın, Yakındayken O'na yakarın. Kötü kişi yolunu, Fesatçı düşüncelerini bıraksın; RAB'be dönsün, merhamet bulur, Tanrımız'a dönsün, bol bol bağışlanır (Yeşaya 55).*

18-) Yolundan Dönmek (Tövbe Etmek)

İşlenen her günah Tanrı'ya karşı gelmektir (Mezmur 51:3-4). Ancak işlenen her günah başkalarına da zarar verir.

Günahımızın zarar verdiği kişilerle barış yapmak için çalışmalıyız. Bizim suçumuzdan dolayı üzülen ve zarar gören kişilere, açıkça pişmanlığımızı ifade edip bizi bağışlamalarını istemeliyiz; Tanrı önünde suçlu olduğumuzu, günahımızdan dolayı zarar gören kişiye açıkça ifade etmeliyiz. Yakup 5:16 ayeti günahla bu şekilde açıkça yüzleşmeyi ruhsal ve fiziksel şifa (bereket) ile ilişkilendirmektedir.

Başkalarını bağışlamak ve başkalarından bağışlanma dilemek, günahla doğru bir şekilde yüzleşmek ve günahla Kelami bir şekilde mücadele etmek için gerekli bir disiplindir. Böylece tövbede meyve vermek söz konusudur.

Günahların itirafı ve tövbe adımı, bizleri başkalarını bağışlama adımına götürmelidir:

Matta 6: ¹²Ve bize karşı suç işleyenlerin suçunu bağışladığımız gibi sen de bizleri bağışla.

Rab'bin duasındaki bağışlanma yakarışımızı hatırlarsak, Tanrı'dan bağışlanma dilenmek için O'na yaklaşırken

başkalarını bağışlamış olmamız esastır. Yani başkalarını bağışladığımız için Tanrı'dan bağışlanma dilemeye cesaretimiz vardır.

Matta 6: ¹⁴İnsanların suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizleri bağışlar. ¹⁵Ama bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamayacaktır.

Samimi Tövbeyi şöyle tanımlayabiliriz:

*Bilerek ve bilmeyerek işlenen günahlardan dolayı suçlu olduğunu kabul etmek;

*Günah konusunda Tanrı ile aynı fikirde olmak ve bunu açıkça itiraf etmek.

*Tanrı'nın karşılıksız olarak Mesih'te verdiği bağışlamayı alçakgönüllülükle kabul etmek *(yani kişisel olarak okuduğumuz dualara, tövbe ve af dileme için söylediğimiz sözlere güvenmeksizin; bunların yeterli olmadığını bilerek, Tanrı'nın merhametine sığınmayı aramak).*

*Böylece Kutsal Yazılar'ı temel alan bir tövbe bizi hizmet için hazırlar (Mezmur 51:12-15). Günah sebebi ile kesintiye uğrayan yaşam, samimi tövbe ve af dileme ile Tanrı'nın isteğine uygun bir şekilde tekrar doğru yola döner ve yeniden başlar.

Tövbe etmek, yolunu değiştirmektir; geldiği yönün tersine gitmektir; yani düşüncesini değiştirmektir.

Tövbe tanımına göre gereken adımları atarsak, samimi tövbe bizi Kutsal Yazılar'ın ve Kutsal Ruh'un rehberliği ile yürümeye adanmamız için yeni bir başlangıç olur. Bu şekilde kendimizi Tanrı'nın hizmetine yeniden sunmamız esastır.

Böylece herkesi bağışlayarak, Mesih'in uğruna çarmıha gittiği kilisesine olan hizmetimize yenilenmiş olarak devam etmeyi isteriz (Mezmur 51:13) –öyle ki, her şey Tanrı'nın yüceliği ve insanın iyiliği için olsun...

Samimi iman ile başladığımız Mesih'teki yeni yaşam, günahların itirafı, tövbe ve af dileme devam eder.

Yeniden doğuşu tatmış kimseler Tanrı'nın ve Kutsal Yazılar'daki gerçeğine göre yürümeye çalışır. İmanlı kişi bu şekilde aklını ve yüreğini pak öğreti ile sınar. Böylece samimi tövbe ile Tanrı'ya dönmüş olan kişi, imanda büyümeye ve sevgide güçlenmeye çalışır.

Çünkü samimi alçalış ve tövbe, kutsallık arzusunu güçlendirir (Romalılar 12:1-2; 6:13, Filipililer 2:1-5, II.Petrus 1:3-9).

Dua edelim: *Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur, alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı (Mezmur 51)*

19-) İyi İşler

Yeniden doğuşu almış bir kişi, *yeni bir insan* (eski Adem'i çarmıha germiş) olarak *yeni bir yaşam* sürmek üzere (II.Korintliler 5:17, Romalılar 6:4) bereketlenmiştir.

Kutsal yaşamları olan kimseler bir köle korkusuyla değil, Tanrı sevgisinden kaynaklanan iyi işler yaparlar. İyi işlerimiz *sevgiyle etkin olan imanın* meyveleridir (Galatyalılar 5:6). İyi işler Kutsal Yazılar'da yapmamız için bizlere örnek gösterilen işlerdir ve bu işler, Tanrı'nın bize bağışladığı sevgi ve merhametine olan şükranımızı ifade etme yoludur (Luka 17:10).

Ancak yaptığımız bütün iyi işler *aklanmamızı (kurtuluşumuzu)* satın alamaz. Kurtuluşumuz Mesih'in bizler için çarmıhta yaptığı iyi işin bizlere karşılıksız olarak armağan edilmesindedir.

Yaptığımız iyi işler Tanrı'ya olan borcumuzu ödemez; çünkü Mesih'in bizi kurtarması bedeli ödenemeyen ve hak edilemeyen bir iştir. Çünkü Tanrı'nın kutsal adaletini tatmin edebilecek tek bir iyi işimiz bile olamaz; tek bir günahımız bile iyi işlerimizi lekelemeye yeterlidir (Romalılar 3:20, Yasanın Tekrarı 27:26, Galatyalılar 3:10, Yeşaya 64:6).

Yeni doğuşu olan bir kimseden iyi meyveler gelir (Matta 7:17-18, Yuhanna 15:5). İyi işler Tanrı Sözü'nün Kutsal

Ruh aracılığı ile bizlerde işleminin sonucu olarak (Filipililer 2:13) çıkarlar:

Luka 6:43 "İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve vermez.

44 Her ağaç meyvesinden tanınır. Dikenli bitkilerden incir toplanmaz, çalılardan üzüm devşirilmez.

45 İyi insan yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. İnsanın ağızı, yüreğinden taşanı söyler.

Tanrı'ya olan itaatin yolunda yürümemizle iyi işler ortaya çıkar. Bu yüzden iyi işler imanın kanıtlarını oluştururlar (Yakup 2:18-22). Bizler Mesih'teki iyi işlerin yolunda (Efesliler 2:10) yürüyerek, Tanrı'ya şükranımızı ifade eder, dünyaya Mesih'in rahatlığını ve tesellisini sunar, kardeşleri bina eder, bu yolla Tanrı'yı yüceltiriz.

İyi işlerimiz aynı zamanda Tanrı lütfuna dayanarak yürümemizin sonucu vardılar (İbraniler 6:11-12) Bu şekilde lütfekar bir yaşam için gayretli oluruz (II.Petrus 1:5-7).

Dua edelim: *Çünkü biz Tanrı'nın yapıtımız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık (Efesliler 2).*

20-) Tanrı'nın Yasası

Tanrı'nın Yasası'nı kısaca şu şekilde özetleyebiliriz:

- Karşımda başka ilahların olamayacaktır.
- Kendine gökte, yerde ya da sularda yaşayan canlıya benzer put yapmayacaksın.
- Tanrın Rab'bin adını boş yere ağzına almayacaksın.
- Şabat Günü'nü kutsal sayarak (takdis et) hatırla.
 - Babana ve annene saygı göster.
- Katletmeyeceksin.
- Zina etmeyeceksin.
- Çalmayacaksın.
- Komşuna karşı yalan tanıklık etmeyeceksin.
- Komşunun evine göz dikmeyeceksin.

Mesih İsa bu yasaı *"Tanrı'yı sevmek ve insanı sevmek"* şeklinde iki buyrukla özetlerken, *"Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır"* (Matta 22:35-40) demiştir (Matta 7:12).

Böylece Kutsal Yazılar'ı okurken, Tanrı'yı ve insanı tanımak, Tanrı'yı ve insanı sevmek düşüncesinden okumalıyız.

ON EMİR'e Çıkış 20:2-17 ayetlerinden bakalım:

ON EMİR'in Önsözü

“Seni Mısır’dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın RAB benim.”

(Tanrı’nın kimliğini unutma: günahın yargısından, günahın cezasından, günahın varlığından özgür kılan Tanrı)

Tanrı bizim kurtarıcımız olduğu için, O’nun bütün buyruklarını tutmamız gerekir.

1-) “Benden başka tanrın olmayacak.”

(Tanrı’nın tek olduğunu unutma)

Tek gerçek ve kutsal olan Tanrı, bizi yaratan ve kurtarandır. Bütün yaşamımızı ve tapınmamızı buna göre düzenlemeliyiz.

2-) “Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı’yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım. Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm.”

(kurtuluş, özgünlük ve yaşam veren Tanrı’nın kıskanç olduğunu unutma)

Bütün yaşamımız Tanrı'ya layık olmalıdır. Dua, tapınma ve Tanrı'ya tanıklık etme hizmetimizi Tanrı'nın Sözü'nde açıkladığı emir ve yasaklara göre düzenlemeliyiz.

3-) “Tanrın RAB’bin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.”

(Tanrı'nın kutsal olduğunu unutma)

Tanrı kutsal olduğu için, Tanrı'nın adını, O'nun Sözü'nü dikkatli ve saygın bir şekilde tutarak kutsal kılmış oluruz.

4-) “Şabat Günü'nü kutsal sayarak anımsa. Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB’be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Günü'nü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim.”

(daima Tanrı'ya önceliği vermeyi unutma)

Yaratan ve kurtaran Tanrımız insana Tanrısal bir yaşam vermek için Şabat Günü'nü düzenlemiştir. Dünyasal işlerden dinlenerek Tanrı Sözü'nü okur, diğer imanlı kardeşlerle paydaşlıkta bulunur, Mesih'in merhamet hizmetlerine katılır ve Kutsal Yazılar'da öğretildiği

şekilde kutsal bir dinlenme ile Tanrı'ya ayrılmış olan Şabat'ı tutarız.

5-) “Annene babana saygı göster. Öyle ki, Tanrın RAB’bin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun.”

(Tanrı’nın yetkisini unutma)

Bütün insanlara saygı ile yaklaşmalıyız. Üzerimizdeki yetkililere saygı ve itaat ederek Tanrı'yı onurlandırmalıyız. Bizim korumamız altında olanlara Mesihsel bir yumuşaklıkla bakmalıyız. İnsanların görevlerini yapmalarında ve yaşamlarını esenlikle devam ettirmelerinde üzerimize düşen rolü, Tanrı'ya hizmet eder gibi yerine getirmeliyiz.

6-) “Adam öldürmeyeceksin.”

(Yaşam hakkına saygı göster)

Kendi yaşamımız dahil olmak üzere başkalarının yaşamını korumak ve yaşam hakkına saygı göstererek Mesih gibi yaşamaya çalışmalıyız.

7-) “Zina etmeyeceksin.”

(Pak olmayı unutma)

Kendimizin paklığını korumakla sorumluyuz. Diğer yandan bütün insanların paklığının korunmasına yardım etmeliyiz. Aklımızla, yüreğimizle Tanrısal düşünceye

uygun olanı kendimiz için istediğimiz gibi; sözle ve eylemle başkalarının paklığını korumaya da çalışmalıyız.

8-) “Çalmayacaksın.”

(Mal varlığına saygı göstermeyi unutma)

Maddiyatı yasal yollardan edinmeliyiz. Mal edinmek için yasal yollardan başka yollara bakmamalıyız. Aynı zamanda başkalarının mal varlığına zarar gelmesin diye dikkatli olmalıyız.

9-) “Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.”

(Gerçeği korumayı unutma)

Gerçek, doğru, adil, dürüst bir yaşamı desteklemek için çalışmalıyız. Başkalarının adına ve ününe zarar verecek sözlerden ve eylemlerden kaçınmalıyız.

10-) “Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.”

(Sahip olduklarıyla yetinmeyi unutma)

Tanrı'nın bize sağladığı her şey için şükran duyarak yaşamalıyız. Başkalarında olan şeylere göz dikmek yerine dürüstlikle çalışmalıyız; ihtiyacımız olan her şeyi Tanrı'nın sağlaması için dua ile istemeli ve bereketleri O'ndan beklemeliyiz. Başkalarının sahip olduklarından

hoşnutsuzluk duyan bir yürekte kaçınmaya çalışmalıyız.

İlk dört emir bizlerin Tanrı'yla ilişkisini düzenlememiz için gerekenleri öğretir. Sonraki altı emir bizlerin insanlık ailesi ile ilişkisini düzenlememiz için gerekenleri öğretir. Böylece yasa bizleri bu yaşamda sorumlu sorumlu kılar. Çünkü samimi iman Tanrı'nın sözünde açıkladıklarına göre yaşamı düzenlemeyi gerektirir.

Böylece yasa ve peygamberleri, Müjde'yi onaylayan, Müjde'nin tamamladığı yazılar olarak kullanırız. Yaşamlarımızı Tanrı'nın isteğine uygun olan doğruluk ve kutsallık ile düzenlemek için; her şeyde Tanrı'nın yüceliği için görünsün diye yasaya ve Müjde'ye birlikte bakar; dünyaya Tanrı'nın esenliği gelsin diye çalışmaya devam ederiz.

Dua edelim: *günahların bu Kişi aracılığıyla bağışlanacağı size duyurulmuş bulunuyor. Şöyle ki, iman eden herkes, Musa'nın Yasası'yla aklanmadığınız her suçtan O'nun aracılığıyla aklanır (Elçilerin İşleri 13).*

21-) Yasa ve Mesih

İsa Mesih'in gelişi ile yasa tamamlanmış oldu. Bu yüzden yasanın törensel ve sembolik anlamı bitti. Yasanın özü Mesih'te açıklanmış oldu.

Yasa tarih boyunca tapınma ve gündelik yaşamı düzenleyen bir kural olarak kullanılırken, Mesih'e ve işleri aracılığı ile sağladığı bereketlere dikkatimizi çekmiştir (İbraniler 10:1, Galatyalılar 4:1-5).

Mesih'ten itibaren (*Yeni Ahit altındayken*) yasa tamamlanmış (Matta 5:17-19) olduğu için, yasanın törensel düzenlemeleri ortadan kalkmıştır (Koloseliler 2:14-17, Efesliler 2:15-16).

Yasa, Tanrı'nın kutsallığını ve iradesini açıklarken, insanın Tanrı'ya ve diğer insanlara borçlu olduğu kutsallık ve doğruluk sorumluluklarını da öğretir (Luka 1:73-77, Elçilerin İşleri 24:16).

Diğer yandan yasaya baktığımızda, Adem'den gelen doğamızın yetersizliğini, günahlı yaşamın kirliliğini daha iyi anlarız. Yasayı tam mükemmel bir şekilde yerine getiremememiz, günahla bozulmuş, günahta düşmüş bir kişi olduğumuzu kavramamız açısından önemlidir. Bu gerçekle yüzleşmek, bizleri alçakgönüllü kimseler yapmalıdır. Çünkü yasanın gerektirdikleri karşısında zayıf, yetersiz kimseler olduğumuzu görürüz; bu da

kurtuluşumuz için bir Kurtarıcı'ya (Galatyalılar 3:21-22) muhtaç olduğumuz gerçeği ile yüzleşmemize sebep olur.

Vaftizci Yahya ile başlayan tövbe ve Müjde'ye davetini hatırlarsak, yasa, Tanrı'nın yargısını bilmemiz için vicdanımızı uyandırıp bizleri Mesih'e yönlendirmektedir.

Mesih aracılığı ile yasadan (*yasanın yargısından, törensel yaptırımlarından*) özgür kıldık (Romalılar 6:14; 7:4, 6, Galatyalılar 4:4-5).

Mesih bizlerin yerine yasayı tam mükemmel bir şekilde tutup yasanın yargısı üstlendiği için, bizlerin yerine çarmıhın lanetine katlandı (Galatyalılar 3:13-14, Romalılar 8:3-4). Böylece yasaya bakınca, üzerimdeki yargısını ve cezasını benden kaldıran Mesih'e daha fazla şükran duymaya başlarız.

Diğer yandan yasa mükemmelliği ve kutsallığı özlememiz için bizi teşvik ederken, günahı disiplin etmemiz ve dizginlememiz için bir itaat kuralı olarak bizleri teşvik eder.

Yasa ve Müjde hakkında düşünmemiz için bazı ayetlere bakalım:

1-)

Romalılar 3:19 Kutsal Yasa'da söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya Tanrı'ya hesap versin diye Yasa'nın yönetimi altındakilere söylendiğini biliyoruz. 23 Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı.

6:23 Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

2-)

İbraniler 9:22 Nitekim Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz.

1.Petrus 1:18-19 Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidesiyle kurtuldunuz.

3-)

Galatyalılar 3:10 Yasa'nın gereklerini yapmış olmaya güvenenlerin hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir."

Yuhanna 8:34 İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir" dedi.

4-)

II.Korintliler 3:6 O bizi yazılı yasaya değil, Ruh'a dayalı yeni bir antlaşmanın hizmetkârları olmaya yeterli kıldı. Yazılı yasa öldürür, Ruh ise yaşatır.

Tanrı kutsal iradesini açıkladığı Kutsal Yasa ile bizleri günahlı doğamızla yüzleştirir ve bizi günahın yargısından emin kılar. Müjde ise Mesih'teki kurtuluşun çarmıh kadar kesin olduğunu gösterir.

Dua edelim: *Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur. Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı (Romalılar 8)*

22-) Oruç

“Oruç” dediğimiz zaman, Kutsal Yazılar’a odaklanarak ve dua ederek, Tanrı önünde alçalış ve tövbe ile durduğumuz bir zamana bakıyoruz.

Evlilik, iş değiştirmek, göç etmek, kilisede yeni bir göreve başlamak gibi önemli kararlarda; günahlı yaşamdan tövbe etmek istediğimizde, ruhsal konularda bilgelik için; gururumuzun kırılması ve Tanrı’yı hayatımızda ve düşüncemizde yüceltmek için, alçakgönüllülük ile Tanrı’ya hizmet etmek ve O’nun lütfunu daha iyi anlamak için, ruhsal savaşta galip gelmek ve Şeytan’ın tuzaklarını kırmak için, zayıflıklarımızın kırılması ve özdenetim kazanmak için; Tanrı’nın bize yol göstermesi ve kuvvetlendirmesini istediğimiz konularda; hayatımızdaki kurak olan alanları yeşertmesi, bize destek olması ve her alanda bizi bereketlemesi için; evimizde veya işimizde olan özel bir sorun için ya da bunlarla ilgili önemli kararlar almak istediğimizde oruç tutarız.

Oruç tutma sebebimiz ne olursa olsun, oruç zamanında Kutsal Kitap okumak ve dua etmek için daha özel zaman ayırırız. Oruç tutma sebebimiz ne olursa olsun, günahlarımıza ve hatalarımıza Tanrı’nın gözünden bakmaya çalışırız. Ve bizi Tanrı’nın isteği olan yaşamdan ayıran yollardan kaçınmak için özel olarak Kutsal Kitap

okuma ve duaya her zamankinden daha fazla zaman ayırırız.

Yani oruçtan bahsettiğimiz dualı oruçtan bahsediyoruz. Kilisenin oruç ilan ettiği zamanların dışında oruç tutmak istediğiniz zaman Çarşamba ve Cuma günü oruç tutabilirsiniz.

Orucunuzu hayvansal gıdalardan uzaklaşarak, meyve, sebze, tahıl yiyerek (*bir öğün yemeyerek*) tutabilirsiniz. Ya da sadece su içerek ya da su ve ekmele ile oruç tutabilirsiniz.

Oruç sadece yılın belirli bir zamanı için konulmuş bir uygulama değildir. Kilise takviminde cemaati teşvik ve bir hatırlatma olarak oruç dönemleri yer almasına karşın, imanlılar diledikleri zaman oruç tutabilirler.

Kişinin kendini alçaltarak ruhsal olanı aramak için yiyecek ve içecek şeylerden belirli bir süre uzak durmasına oruç diyoruz. Böylece kişiler kendilerini alçaltarak, ruhsal olanı aramak için yiyecek ve içecek şeylerden belirli bir süre uzak dururlarken, sahip oldukları imkanlarından daha sade ve basit olarak hazırlanmış oruç sofralarıyla “*ruhta yoksulluğu*”³³ pratik

³³ Varlığında yoksul gibi yaşayabilmek, yoksulların yüreğini anlayabilmek, sahip olduğu her şeyin kendinin değil ama Tanrı'nın olduğunu, Tanrı'dan geldiğini kabullenmek ve bu sebepten Tanrı'ya şükran duymak.

ederler. Çünkü oruçta esas olan şey kişinin gururunun kırılması, günahın farkında olarak pişmanlık duyup tövbe etmesidir.

Oruç bizim içindir, orucu Tanrı için değil, öncelikle kendimiz için tutuyoruz. Çünkü değişmesi gereken bizleriz, Tanrı değildir; değişmesi gereken bizim yüreğimiz, bizim hayatımızdır. Bizler oruç tutunca Tanrı bir şeyler kazanmış olmuyor ki, tutmadığımız zamanlarda Tanrı bir şeyler kaybetmiş olsun.

Oruç, suç ve günahlarımıza karşılık ödediğimiz bir tazminat değildir. Oruç tutmak, Tanrı'nın emir ve yasaklarına uyabilme gücü için kendi durumumuzu gözden geçirmektir.

Oruç zamanında bedensel alışkanlıklarımızı frenlemeye, benliğimizi özdenetim ve disiplin altına almaya çalışmaya, Tanrı ile olan ruhsal bağlarımızı güçlendirmeye odaklanırsınız. Ancak orucu bedene eziyet ve acı çektirme gibi düşünmek yanlıştır. Bu yüzden oruç esnasında doktorunuzun önerdiği ilaçları alabilirsiniz; ya da gücünüz düşmesin diye az su içerek (bazen su ve eklemek) tutmaya devam edebilirsiniz.

Oruç için Yeşaya 58. Bölüm, Matta 6:16-18 ayetleri üzerinde düşünüp, sorularınız için kiliseniz ile görüşünüz.

Dua edelim: RAB diyor ki, “Şimdi oruç tutarak, ağlayıp yas tutarak bütün yüreğinizle bana dönün. Giysilerinizi değil, Yüreklerinizi paralayın ve Tanrınız RAB’be dönün. Çünkü RAB lütfeder, acır...” (Yoel 2)

23-) Dua

Tanrı'nın bizden beklediği teşekkürün bir parçası da duadır (Mezmunur 50:14-15; 116:12-19, I.Selanikliiler 5:16-18).

Tanrı'dan lütfunu isteme yolumuz duadır (Matta 7:7-8, Luka 11:9-13).

Kutsal Kitap'ın Tanrısı'na isteklerimizi samimiyetle konuşabiliriz (Mezmunur 145:18, Yuhanna 4:22-24, Romalılar 8:26-27, Yakup 1:5, I.Yuhanna 5:14-15)

Ancak insanın günah ve kötülüğü o kadar derindir ki, suçlarımız Tanrı ve insan arasında bir *“engel duvarı”* olarak durmaktadır (Efesliler 2:14-16). Uygun bir aracı olmadan Tanrı'nın huzuruna giremeyiz.³⁴ Gökte ve yerde tüm güç ve yetkinin sahibi olan Mesih,³⁵ insanla Tanrı arasındaki tek aracıdır (Koloseliler 3:17, İbraniler 13:15). Bu yüzden Mesih aracılığı ile Kutsal Ruh'ta dualarımızı güvenle Baba Tanrı'ya sunabiliriz (Matta 6:6).

Dua ve tapınma için Tanrı'ya Mesih adıyla yaklaştığımızda, Kutsal Ruh duamızı destekler. Bazen nasıl dua etmemiz gerektiğini bilemeyiz, Kutsal Ruh bize güçsüzlüğümüzde yardım eder: iman, umut, sevgi için

³⁴ Yuhanna 14:6, Yeşaya 59:2, Efesliler 3:12

³⁵ Yuhanna 6:27, İbraniler 7:25-27, I.Timoteyus 2:5

destek olur; aklımızı ve yüreğimizi karmaşıklıktan, kaygı ve korkudan arıtmak için lütfekar bir şekilde bizde çalışır. Zayıf dualarımızı güçlendirir, dualarımızı benliğin tutkularından arıtır. Dualarımız bu şekilde Tanrı'ya yükselir (Mezmun 10:17, Zekeriya 12:10):

Romalılar 8:26 Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, sözle anlatılamaz iniltilelerle bizim için aracılık eder. 27 Yürekleri araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder.

Böylece Tanrı'nın bizi dinlediğinden emin olarak dileklerimizi sunabiliriz (Matta 7:8, Yuhanna 14:13-14, Yakup 1:6).

O'nun görkemli varlığının önünde kendimizi alçaltarak dua ederiz (Mezmun 2:11; 34:18; 62:8, Yeşaya 66:2).

Dileklerimizi, ihtiyaçlarımızı Tanrı'ya Mesih'in adında ve Kutsal Ruh'un yardımıyla dua ile bildiririz.

Tanrı yürekleri araştıran ve bilendir; yakarışlarımızı dinler. Bu yüzden günahların itirafı ve her konudaki ihtiyaçlarımız için Tanrı'ya imanla dualarımızı yükseltiriz.

Tanrı'nın Mesih'teki vaatlerinden emin olarak, merhamet, yardım, şifa, bilgelik dilemek için ve her konudaki ihtiyaçlarımız için umutla dua ile ederiz.

“Dua etmek” deyince genelde kendimizin ve yakınlarımızın ihtiyaçlarını söylemek aklımıza gelmektedir. Ancak duamız her zaman bütün dünyayı kapsamalıdır. Bütün kiliseler için, kilisede hizmet edenler için, ulusların yöneticileri için, düşmanlarımız ve kayıp insanlar için dua ve dilekler sunulduktan sonra, kendimiz ve yakınlarımız için dua etmeliyiz. Mesih bizler için aracılık ettiği gibi, bizler de dualarımızda bütün dünyanın yaraları ve ihtiyaçları için aracılık etmeliyiz.

Tanrı'nın görkemine bakarak ve kendi günahlarımızı görerek, övgü ve tövbe dualarımızı sevgiyle, samimiyetle Tanrı'ya kaldırmalıyız. Baba Tanrımız'ın iradesine alçakgönüllülikle itaat etmeyi arayarak dua etmeliyiz. Ve kendimiz ve başkaları için olan dileklerimizi sabırla ve umutla sunmaya devam etmeliyiz.

Tanrı sözü olan Kutsal Yazılar'a bakarak, Tanrı'dan öğrenerek, Tanrı Sözü'nü okuyup bizi pak kılmasını dileyerek dua etmeliyiz. Kutsal Kitap'ın bize dua konusunu öğretmek ve yön göstermek açısından yetkin olduğunu görerek dua etmeliyiz (1.Yuhanna 5:14).

1-) TÖVBE DUASI (örnek)

Atalarımızın Tanrısı Rab, **duamız Sana erişsin, kulunla yargıya girme Senin önünde kimse aklanamaz**, günah işledik, Kutsal Sözlerini unuttuk, emirlerini önemsemedik, Sen Kutsalsın, bize merhamet eyle...

“Karşımda başka ilahların olamayacaktır. Kendine gökte, yerde ya da sulara yaşayan canlıya benzer put yapmayacaksın. Tanrın Rab’bin adını boş yere ağzına almayacaksın. Şabat Günü’nü kutsal sayarak (takdis et) hatırla” diye emrettin (ON EMİR:1-4);

seni bütün kalbimizle sevemedik, sen Kutsalsın, bize merhamet eyle...

“Babana ve annene saygı göster. Katletmeyeceksin. Zina etmeyeceksin. Çalmayacaksın. Komşuna karşı yalan tanıklık etmeyeceksin. Komşunun evine göz dikmeyeceksin” diye emrettin (ON EMİR:5-10);

insanı kendimiz gibi sevemedik, Sen Kutsalsın, bize merhamet eyle...

2-) TÖVBE DUASI (örnek)

Karşımda başka ilahların olamayacaktır.

Dua: halkına kurtuluş veren Tanrı, sen kutsalsın, senin önünde yaratılmış başka şeylere güvenmeden yaşayabilmemi sağla... aklımda ve yüreğimde sana olan sevgiyi gölgeleyen şeylere yer olmadan yaşayabileyim diye beni bereketle; fiziksel şeylere bağımlılıktan özgür bir şekilde yaşamamı sağla...

Kendine gökte, yerde ya da sularda yaşayan canlıya benzer put yapmayacaksın.

Dua: halkına kurtuluş veren Tanrı, sen kutsalsın, tek Tanrı olan seni bütün yaşamımla izleyebilmemi, seni bütün canımla sevebilmemi sağla...

Tanrın Rab'bin adını boş yere ağzına almayacaksın.

Dua: halkına kurtuluş veren Tanrı, sen kutsalsın, senin kutsal adını yanlış kullanmayayım diye beni bereketle; kutsal adına övgü getiren bir şekilde yaşamamı sağla...

Şabat Günü'nü kutsal sayarak (takdis et) hatırla.

Dua: halkına kurtuluş veren Tanrı, sen kutsalsın, haftalık dünyasal yaşamımı, Şabat düzenlemesine göre yaşamamı sağla...

Her gün düşüncelerimizle, her gün sözlerimizle, her gün işlerimizle Sana karşı günah işledik... [ya Rab merhamet eyle...]

Babana ve annene saygı göster.

Dua: halkına kurtuluş veren Tanrı, sen kutsalsın, aileme ve üzerime atadığın yetkililere seni onurlandıran bir saygı ve itaat ile yaşamamı sağla...

Katletmeyeceksin.

Dua: halkına kurtuluş veren Tanrı, sen kutsalsın, yürekte öldürme isteği doğuran kızgınlık, nefret ve acılıktan özgür bir şekilde yaşamamı sağla...

Zina etmeyeceksin.

Dua: halkına kurtuluş veren Tanrı, sen kutsalsın, suretinde yarattığın insana saygı duymayı, ruhsal ve fiziksel paklığı koruyarak yaşamamı sağla...

Çalmayacaksın.

Dua: halkına kurtuluş veren Tanrı, sen kutsalsın, yürekteki kıskançlıkla ve gözün tutkularıyla çalmaktan beni koru; herkese ve sahip olduklarına saygı ile yaşamamı sağla...

Komşuna karşı yalan tanıklık etmeyeceksin.

Dua: halkına kurtuluş veren Tanrı, sen kutsalsın, her şeyde gerçekten ve doğruluktan yana olmamı sağla...

Komşunun evine göz dikmeyeceksin.

Dua: halkına kurtuluş veren Tanrı, sen kutsalsın, hırs ile yaşamaktan beni koru; başkalarının sahip olduklarına tutku ile bakmaktan beni kurtar, sağlayışından hoşnutlukla yaşamamı sağla...

Her gün düşüncelerimizle, her gün sözlerimizle, her gün işlerimizle Sana karşı günah işledik... [ya Rab merhamet eyle...]

Dua edelim: *Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı, yüce Baba, kendisini tanımanız için size bilgelik ve vahiy ruhunu versin diye dua ediyorum (Efesliler 1).*

24.a-) Rab'bin Duası

Rab'bin Duası, sıklıkla üzerinde derin düşünmemiz için önemlidir. Bu duayı yazıldığı okuyup dua ederiz. Mesih'in bu ayetlerdeki sözlerini, bütün yaşamımızı kapsayan bir dua olarak, tüm ihtiyaçlarımız için Tanrı'ya sunarız. Aynı zamanda bu ayetlerdeki her ifadeyi kendi sözlerimizle de bir dua olarak kullanırız; yani Rab'bin Duasıyla da dua ederiz.

Göklerdeki Babamız

Tanrı'ya tam bir güvenle yaklaşalım, Tanrısayar bir yürekle, kutsallığı özleyerek dualarımızı sunalım. Tanrı'nın bizim babamız olduğu gerçeğinde O'na şükranla ve alçakgönüllülükle yaklaşalım.

Adın kutsal kılınsın

Kendisini tanımamızı sağlayan Tanrı'ya daima şükredelim. O'nu yücelten bir yaşamda ve tanıklık için dua edelim. Tanrı'yı Babamız olarak gittikçe artan bir yakınlık ve ilişki içinde tanıyalım ve dünyaya da Kelam'a uygun bir şekilde O'nu tanıtmaya gayret edelim.

Egemenliğin gelsin

Karanlığın ve kötülüğün gücü kırılınsın, Tanrı'nın kutsal krallığı yerin bütün uçlarına yayılınsın. Mesih'in kilisesi güçlenerek büyüsün diye dua edelim.

Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin istediğin olsun

Tanrı'nın yollarını tanıyalım, O'nun isteğini bilmek ve dünyanın sonuna öyle öğretmek için çalışalım. Tanrı'nın iradesine her durumda itaat etmek için Rab yüreklerimizi güçlendirsın diye dua edelim.

Buğün bize gündelik ekmeğimizi ver

Tanrı'nın lütfekar armağanı olan bu yaşam için daima şükredelim. Yaşamlarımızı kutsal sağlayışı ile desteklemesi için, O'nun iyiliklerinden aldığımız sevinçle dünyaya hizmet etmeye devam edelim diye dua edelim.

Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, sen de bizim suçlarımızı bağışla

Günahlarımızı bağışlayan, bizleri Mesih'te çocukları olarak kabul eden Tanrı'nın lütfuna layık olmak için yaşayalım. Herkesi sevgiyle bağışlayarak Tanrı'nın sevgisinin bu yeryüzünde görünür olması için çalışalım. Mesih'in çarmıh aracılığı ile bizlere sağladığı günahların affı armağanı gibi, sevgi ile başkalarını affetmekte aklımız ve yüreğimiz gayretli olsun diye dua edelim.

Ayartılmamıza izin verme, kötü olandan bizi kurtar

Adem'in günahı ile lekelenmiş bir dünyada olduğumuzu unutmadan, Tanrı'nın sözlerine bakarak yaşamlarımızı günden güne korumaya çalışalım. Dünya, benlik ve şeytanın bizi düşürmeye gücü olduğunu bilerek, Tanrı'nın bizi korumasını ve zor zamanlarda desteklemesini dileyelim.

Çünkü egemenlik, güç ve yücelik sonsuzlara dek senindir. Amin.

Umudumuzu, sevgimizi, cesaretimizi Tanrı sağlasın ve güçlü tutsun diye, dualarımızda Tanrı'nın yüzünü arayalım; egemenliğinin kutsallığı ve gücü içinde bizleri bereketlesin diye dua edelim. Her şeyde O'na övgü ve yücelik olmasını dileyerek yaşayalım. Yürekten yakarışlarımızı dinlediğini bilerek, güvenle dua etmeye devam edelim.

24.b-) Rab'bin Duası

Göklerdeki Babamız adını kutsal kılınsın:

Kral olan Babamız, egemen gücün ve sonsuz görkemini için seni överiz. Sen kutsalsın...

[Kutsal Sözlerine karşıt olan her günahımı şimdi sana itiraf ederim...]

Sana yücelik sunmaya gücümüz yetmez, Senin kutsal adını övmeye sözümüz yetmez. Kutsal olan adını daima onurlandırmak için bizleri lütfun ile yönlendir...

[Baba, Oğul, Kutsal Ruh adıyla, amin.]

Egemenliğin gelsin:

Günahın ve Şeytan'ın baskısından bizleri korusun. Zayıflığımızı, kötülüğü ve bencilliği seven doğamızı yüce gücünle değiştir...

Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de Senin isteği olsun:

Senin kutsal olan isteğini aramakta zayıfız; Senin kutsal olan isteğini bilmekte ve kutsal emirlerini yapmaktan güçsüzüz...

Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver:

Günah ile bozulmuş doğamızı Sen bilirsin; suçlarımız senden gizli değildir, bereketlerini yitirdik, iyiliklerine layık değiliz, her şeyde sana muhtacız...

Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla:

Senin önünde daima suçluyuz, günahlarımız çoktur; Senin kutsal adaletine ölüm borçluyuz; kendi gücümüzle kurtulamayız, kendi işlerimizle kurtulamayız, sana daima borçluyuz; iyiliklerini şükranla ilan edelim diye halkını bereketle...

Ayartılmamıza izin verme, kötü olandan bizi kurtar:

Bilge olan Babamız, en doğru ve en kutsal Sensin, lütufkâr elin ile her şeyi yönetirsin, her şeye hükmedersin, daima iyilik için işlersin. Koruyan gücün için Sana şükürler olsun...

Çünkü egemenlik, güç ve yücelik sonsuzlara dek Senindir:

Yüce olan Babamız, dualarımızı, yakarışlarımızı bizlerin iyiliğinden dolayı değil, sonsuz sevginle kabul edersin. Övgülerimizi ve şükranlarımızı büyük merhametinle kabul edersin...

Amin:

Kutsal olan Babamız, Sana yakaranlara, Sana iman ile el açanlara daima lütufkârsın; Senden dileyenlere iyi armağanlar verirsin. Sözlerin gerçektir, bizim için iyidir ve doğrudur; bu güvenle sana "amin" diyoruz... Sana övgüler olsun, Sen kutsalsın...

Dua edelim: *Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükranla bildirin (Filipililer 4)*

25-) Kilise

Kilise, Mesih İsa'nın yeryüzündeki ruhani bedenini oluşturmak için toplanan üyelerden meydana gelir.

Kilise, belli bir yer ya da halk ile sınırlı değildir, tüm dünyaya yayılmıştır, aynı imanda ve aynı Ruh'ta Mesih'in kral ve baş olarak yetkisi altında var olan ve korunan bir topluluktur.

Kilise, Mesih'teki kurtuluş ve kutsallığa paydaş olan her dilden, her halktan meydana gelir. Mesih'in bedeni olduğu için kutsaldır, tüm dünyadan insanları kapsadığı için evrenseldir (*katolik*).

Kilise, Kutsal Ruh ve Tanrı Sözü'nün gücü altında toplanır ve korunur.

Mesih İsa'nın çarmıhta satın aldığı kurtuluşun sonucunda, imanlılar kilisede toplanarak, Mesih'in kurtuluşunun ve Müjdesi'nin dünyada görünür olması için bir araya gelirler. Bu anlamda kilise bir bina değildir.

Her bir imanlı kişi Mesih'in bedeninde bir üye olarak özel bir yere sahiptir. Her üye Tanrı'dan aldığı armağanlara göre bedendeki diğerlerini bina etmek için hizmete çağırılmıştır. Her bir üye kilisenin dünyaya olan hizmetinde ve tanıklığında özel bir yere sahiptir. Her bir imanlı kişi Mesih'in kilise topluluğu uğruna yaptığı

fedakarlığın bir tanığı olarak yerel bir kiliseye bağlanmıştır. Her bir üye Mesih'in kilisesinin birliğini ve paydaşlığını korumak ve güçlendirmek için sorumludur.

Tanrı Sözü olan Kutsal Yazılar'ın yetkisi altında toplanan kilise ailesi, Müjde'nin vaazı ile meşguldür; Müjde'nin öğretilmesi ve yaşamlara uygulanması için çalışır; atanmış görevliler (bkz. Timoteyus, Titus mektupları) aracılığı ile Mesih'in sakramentlerini uygular, hataları düzeltmek ve paklığı korumak için kilise disiplinini uygular.

Kilisenin başı Mesih'tir. Kilise bu başa tutarak yetkisini uygular.

İsa Mesih'i Kurtarıcı ve Rab olarak kabul eden üyeler günahattan kaçınmak, doğrulukla yürümek için kiliseye bağlanırlar. Tanrı'yı ve insanı sevmeyi, herkesi affetmeyi kilise topluluğu aracılığı ile öğrenirler. Kutsal Kitap'ın öğretisi ve Kutsal Ruh'un gücü ile eğitilir ve ruhsal anlamda kilisede beslenirler.

Yeryüzünde mevcut binalarda ya da evlerde toplanan bu kilise gözle görülebilir. Kilise iman etmiş ve günahların affını almış insanlardan oluşsa da, üyeler bu bedende yaşayan ve hatalara açık kimseler oldukları için, bazen karışıklık yaşayabilirler. Ancak Tanrı Sözü yetkisi altında toplanmaya devam ettikleri için, Kutsal Ruh'un disiplini altında eğitilirler ve hatalarını

düzeltilirler. Bunu başarmak için (zaferli bir yaşam için) kiliseye *“Mesih'ten gelen bir cesaret, sevgiden doğan bir teselli ve Ruh'la bir paydaşlık”* verilmiştir. Böylece imanlılar *“aynı düşüncede, sevgide, ruhta ve amaçta birleşerek”* sabırla ve affederek yaşamayı öğrenir ve birbirlerini artan bir yetkinlikle korumaya ve geliştirmeye devam ederler.

Bir de görünmez kilise vardır: samimi iman sahiplerinden oluşur. Mesih'te tam kutsallıkla yetkin kılınmış üyelerden meydana gelir; ve bu kilise göklerde dir.

Diğer yandan Kutsal Kitap, kiliseyi Mesih'in gelini olarak tarif ettiği gibi,³⁶ Mesih'in egemenliği³⁷ ve Tanrı'nın ev halkı³⁸ olarak da açıklar. Bu yüzden her imanlı kişi kendisini kilisenin asil bir üyesi olarak görmeli ve kilisenin dışında tek başına yaşayan biri olmaktan kaçınmalıdır.

Dua edelim: *Tanrı'nın isteğiyle ... Mesih İsa'da kutsal kılınmış, kutsal olmaya çağrılmış olan sizlere ve hepimizin Rabbi İsa Mesih'in adını her yerde anan herkese Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun (1.Korintliler 1)*

³⁶ Efesliler 1:10, 22-23; 5:23, 27, 32, Koloseliler 1:18

³⁷ Matta 13:47, Yeşaya 9:7

³⁸ Efesliler 2:19, Efesliler 3:15

26-) Vaftiz

Mesih'in düzenleyip yapması için kiliseye verdiği ruhsal törenlere sakrament adı verilir. Sakramentler Vaftiz ve Rab'bin Sofrası olarak iki tanedir.

Tanrı bu sakramentler aracılığı ile vaatlerini ve bereketlerini bizlere özel bir şekilde sunar. Böylece sakramentler Tanrı'nın lütfundan bizleri emin kılar ve imanımızı güçlendirir.

İsa Mesih'in yasayı bizler için tamamladı; çarmıhta kurban misali kanını dökerek, günahların affı için gerekli bedeli ödedi. Böylece bütün kurbanlara son vermiş oldu. Vaftiz Sakramenti ile O'nun özel olarak lütfunu alırız. *"Çarmıha gerilmiş, gömülmüş, dirilmiş, göklere yükselmiş ve tekrar gelecek olan Mesih İsa'nın"* gücü ve yetkisi altında olduğumuzu bu şekilde dünyaya açıklamış oluruz.

Vaftiz sakramenti Baba, Oğul, Kutsal Ruh'un adıyla yapılır. Bedenin kirini yıkamak için kullanılan su, bu sakramentte Mesih'in kanının iç varlığımızı temizleyip pak kıldığına işaret eder. Kutsal Yazılar, Mesih'in kanı ve Kutsal Ruh'un gücüyle canımızın kirliliğinin ve bütün günahlarımızın yıkanmasını söylediği için,³⁹ Mesih

³⁹ Matta 3:11 (Markos 16:16, Yuhanna 1:33, Elçilerin İşleri 2:38) Romalılar 6:3-10, I.Petrus 3:21

tekrar gelene kadar kilise vaftiz uygulamasını sürdürecektir.

Bu tören gazap ocuklariyken Tanrı'nın çocukları olduğumuzun tanıklığıdır. Bu Şekilde eski insanı bırakıp yeni insanı giyinmiŐ olduğumuzdan Tanrı bizleri emin kılar. Böylece vaftiz bize yeni bir yaşama ağrıldığımızı söyler. Bunun için günaha elem ve kutsal bir yaşam sreliim diye Kutsal Ruh bizleri yenilemiŐ ve Mesih'in bedeninde bir ye olarak ayırmıŐtır. Bu yüzden vaftiz sakramenti "*yeniden doğuş yıkaması*" olarak da adlandırılır (Titus 3:5).

Vaftizde Tanrı'ya ait olmak (Romalılar 6:4) zere ayrılırız; Tanrı'nın iŐaretini alırız: vaftizde Tanrı i varlığımıza Mesih'in kanı aracılığı ile günahlarımızın affını⁴⁰ bize sunar. Kutsal Ruh'ta yeniden doğuşu,⁴¹ Mesih'te Tanrı'nın çocukları olarak ayrılmamızı (Galatyalılar 3:26-27), sonsuz yaşam için diriliŐimiz olduğunu,⁴² Mesih'in yeryüzündeki kilisenin bir parçası olarak atandığımızı (I.Korintliler 12:13) zel olarak i varlığımıza konuşur; vaftiz bizi bütün bunlardan emin kılar.

Bu yüzden vaftiz, tüm yaşam boyunca hatırlamamız gereken bir berekettir; denendiğimiz ya da zor

⁴⁰ Markos 1:4, Vahiy 1:5

⁴¹ Titus 3:5, Efesliler 5:26

⁴² I.Korintliler 15:29, Romalılar 6:5

zamanlarımızda Mesih'in vaftizi nasıl teşkil ettiğini düşünmeliyiz; Mesih'in bu sakrameti ne için bize emrettiğini hatırlamalıyız; gayretle imanlı ve vaftizli biri olmanın sorumluluklarına sarılmamız; imana dayalı yaşamı (İbraniler 11), kutsallık ve doğruluk yaşamını etkin kılmak için, çarmıhta açıklanan sevgiye bakarak layık olmaya çalışmalı, kilise ailesi ile paydaşlığı güçlendirmeye gayret etmeliyiz. Bu şekilde benliğimizi ve dünyasallığımızı çarmıha gerebilmek için daha güçlü olacağımız açıktır.

Vaftizden önce –hazırlık için– düşünmek ve dua etmek için bazı ayetlere ayrıca bakmanız gerekirse, takdir ile şunlar seçilmiştir *(kilisenizdeki görevliler başka ayetler önerebilir)*:

-Titus 2:11-14; 3:4-7, Galatyalılar 3:27-4:7

-Matta 3:13-17, Elçilerin İşleri 10:34-43

-Yuhanna 1:29-34, I.Yuhanna 5:6-9

(Nuh tufanı ve Mısır'dan çıkış konusuna bakmayı unutmayınız)

Vaftiz hazırlığı sırasında dua için Mezmur 29; 36; 46-47; 89:20-29 ayetlerine, ezberlemek için Elçilerin İşleri 2:38-39, Yuhanna 10:10, Yeşaya 43:1-3, Tesniye 7:9 ayetlerine bakabilirsiniz.

Vaftiz Andı: Tek bir vaftiz andı yoktur *(kiliseden kiliseye değişebilir)*. Ancak Matta 28:18-20 ayetlerine bakmak, vaftiz andınızın bir parçası olması açısından önemlidir.

Çünkü vaftizimiz bizi Mesih'in yaşamına bakarak yaşamaya ve Mesih'in sözleri altına getiriyor. İman eden biri olarak *"ben vaftiz oldum, yaşamım boyunca Mesih'in kiliseye bıraktığı yüce görev için çalışacağım"* düşüncesiyle yürümemiz Kutsal Yazılar'a uygun olacaktır.

Dua edelim: *Ayrıca Mesih'in gerçekleştirdiği sünnet sayesinde bedenim benliğimden soyunarak elle yapılmayan sünnetle O'nda sünnet edildiniz (Koloseliler 2)*

Mesih İsa size (bütün imalılara) “gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim” demiştir.

Siz de yaşadığınız her yerde ve her zaman aynısını yapmaya çağıldınız –vaftiziniz size bunu söylüyor.

27-) Rab'bin Sofrası

Sakramentler hakkındaki düşüncelerimizi gözden geçirirsek, Tanrı'nın bizi iyi bildiğini; bizler günahlı, zayıf, güçsüz kimseler olduğumuz için, bedeli ödenemeyecek bir sevgi ile Tanrı'nın bizleri kurtardığını daima hatırlayalım diye, Tanrı sakramentleri düzenlemiştir.

Tanrı bizleri imanda güçlendirmek ve kurtuluşundan emin kılmak için duyularımıza⁴³ sessiz bir şekilde ayrıca konuşmayı seçmiştir. Sakramentler bu yüzden vardır.

Rab'bin sofrası sakramenti, Mesih'in çarmıhta bizler için kurban oluşunu hatırlatır; ve O'nun bütün bereketlerini iman ile paylaştığımızı gösterir. Bu yüzden bölünen ekmeği ve kâseyi görmemiz ve tatmamız, Kutsal Ruh'un gücü ve işleyişi ile bizleri bereketler (kutsal sevgiyi hatırlatır; imandan emin kılar; günahı dizginlememiz için bizleri yeniler).

Bu sofraya katılmamız, Mesih'in çarmıhta günahlarımız ve suçlarımız için bir kurban kuzusu misali, bedeninin parçalanıp kanının günahlarımızın affı için döküldüğünün tekrar hatırlanması ve iman ile bunun kabul edilmesi anlamına gelir.

⁴³ İnsanın beş duyusu olduğunu hatırlayalım. Kutsal Ruh'un gücü ile Tanrı sakramentleri kullanarak, bu duyularımıza dokunur Müjde sözü ve maddesel unsurlarla birlikte; içsel varlığımıza sessiz (özel) bir şekilde konuşur.

Bu yaşamda ekmekle beslendiğimiz gibi, bölünen ekmek ve paylaşılan kâse, Mesih'in çarmıhta yaptığı işin, canımızı sonsuz yaşam için besleyip ve tazelediğinden bizi emin kılar.

Bizler iman ile bu sofraya katıldığımızda, Mesih'in bütün acılarını ve ölümünü kabul etmiş oluruz; çarmıh aracılığı ile günahların affı ve sonsuz yaşam armağanı aldığımızı kabul etmiş oluruz (Yuhanna 6:35, 40, 50-54). Ekmek ve kaseden almakla, Mesih'in işlerinden Kutsal Ruh bizleri emin kılar ve imanımızı güçlendirir

Bu sofrada Kutsal Ruh aracılığı ile Mesih'teki paydaşlıkta güçleniyoruz. Mesih ile olan birleşmişliğimizi güçlendiriyoruz (Yuhanna 6:55-56, I.Korintliler 12:13). Mesih'le olan bu paydaşlığımız, bizleri kilise ailesindeki diğer üyelerle olan paydaşlığa bağlamaktadır.

Böylece bu sofrada bir gün Mesih'le birlikte yaşayacağımız sonsuzluğa bakarız (Yuhanna 6:56-58; 15:1-6, Efesliler 4:15-16, I.Yuhanna 3:24). Gözlerimiz Mesih'in ikinci gelişine çevrilmiş olarak bizler imanda, umutta, sevgide yenileniriz.

Bölünen ekmeği yiyip kâsedden içmekle, Mesih kendi bedeni ve kanıyla halkını yenileyip güçlendireceğini vaat ediyor. Çünkü ekmeği verirken "*benim bedenim,*" kaseyi

verirken “*benim kanım*” demiştir (I.Korintliler 11:23-26).

Bizler bu sofraya her katıldığımızda, Tanrı’nın antlaşma vaadi kendisini bizlere tekrar sunar (I.Korintliler 10:16-17).

Ekmeği verirken “*Mesih’in bedeni*” kaseyi verirken “*Mesih’in kanı*” ifadelerini kullanırız (Matta 26:26-28). Ancak ekmek ve şarap Mesih’in gerçek bedenine ve kanına dönüşmez. Mesih’in bedeninden beslenme şeklimiz ağızımızla değil, iman aracılığı ile dir.

Ekme ve su Tanrı’nın işareti ve garantisi olarak bize verilir (Çıkış 13:1-16, I.Korintliler 10:1-4); sofradan aldığımız pay Müjde’nin vaadi ile birlikte bize verilir; ve Kutsal Ruh iç varlığımızda ekme ve kaseden pay almamızla özel bir şekilde çalışır; bizlerde Mesih’in işlerini onaylar, bizleri Mesih’in işinden ve Müjde’nin vaadinden emin kılar (Efesliler 5:26, Titus 3:5).

Mesih ekme ve kaseyi Yeni Antlaşma’nın gereği olarak sunarken, bizleri dünyasal anlamda besleyen şeyleri kullanıyor; bu şekilde Kutsal Ruh aracılığı ile canlarımızdaki açlığı Mesih’in beslediğini bize yeniden gösteriyor (Yuhanna 6:51, 55).

Böylece bizler her sofraya yaklaştığımızda, Mesih’in bedeni ve kanına paydaş olmuş (kurtulmuş) kimseler

olduğumuzdan Kutsal Ruh bizi emin kılıyor (I.Korintliler 10:16-17; 11:26).

Rab'bin Sofrası'ndan önce –hazırlık için– düşünmek ve dua etmek için bazı ayetlere ayrıca bakmanız gerekirse, takdir ile şunlar seçilmiştir (*kilisenizdeki görevliler başka ayetler önerebilir*):

*Çıkış 20:11 & On EMİR, I.Korintliler 10:16-17

*Tesniye 5:15 & On EMİR I.Korintliler 10:16-17

*Elçilerin İşleri 2:42, 46-47, I.Korintliler 10:23-31

*Matta 26:26-28, Yuhanna 6:47-51

Dua edelim: *Rabbimiz İsa Mesih kendi gününde kusursuz olmanız için sizi sonuna dek pekiştirecektir. Sizleri Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le paydaşlığa çağıran Tanrı güvenilirdir (I.Korintliler 1)*

Mesih İsa'nın bu sofrasına her katıldığınızda size (bütün imalılara) her zaman şunu hatırlatıyor: "Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâsedan her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz"

O halde siz de yaşadığınız her yerde ve her zaman Mesih'in çarmıhta öldüğünü ve dirildiğini; ve bir gün dünyayı yargılamak ve iman eden halkını kurtarmak için tekrar geleceğini duyurmaya çağrıldınız –Rab'bin Sofrası'na katılmakla bunu onaylamış oldunuz.

28-) Ondalık

Ondalık konusunu çalışmadan önce Yakup 1:9-11, Matta 19:16-24, I.Korintliler 7:29-31[32-35], Luka 12:16-21 ayetlerine bakınız.

Luka 12:15 Dikkatli olun! Her türlü açgözlülüğten sakı-nın. Çünkü insanın yaşamı, malının çokluğuna bağlı değildir.

Mesih İsa burada dikkat etmemiz gereken iki konu gösteriyor: **1-)** maddiyat ve zenginlik; **2-)** kendi yaşamımız.

Maddiyat ve zenginlik, bir bereket olarak kullanılması gerekirken, bunlar ayartıya da dönüşebilir; ve doğruluk yaşamına engel olabilirler. Yaşamlarımızı Tanrı'ya yakın olabilecek şekilde düzenleyerek, ayartı ve tuzaklardan korunabiliriz.

- Kendi yaşamınızı maddiyat ve zenginlik mi belirliyor?
- Kendi yaşamınız maddiyat ve zenginlik üzerine mi kurulu?
- Kendi yaşamınız maddiyat ve zenginliği mi yoksa başka bir şeyi mi temel alıyor?
- Maddiyat ve zenginliğe verdiğiniz önemi gerçek yaşama **(Tanrı'daki sonsuz yaşamınıza)** veriyor musunuz?

Vaiz 6:2 Adam vardır, Tanrı kendisine mal, mülk, saygınlık verir, yerine gelmeyecek isteği yoktur. Ama Tanrı yemesine izin vermez; bir yabancı yer. Bu da boş ve acı bir derttir.

Tanrı'nın size verdiği zamanı, gücü, imkânları ve maddiyatı benliğinizin istekleri mi yönlendiriyor yoksa Tanrı'nın isteği mi? Tanrı'nın sağladığı bereketleri (armağanları) iyi bir kahya olarak yönetmezsek, bu ayette bunları kaybedeceğimize dikkat çekiyor (krş. Matta 25:14-30).

Vaiz 6:2 ayetine bakınca şunu söyleyebiliriz: eğer siz çalışmak, üretmek, geliştirmek için size verilmiş imkânları ve yetenekleri sadece kendiniz için kullanıyorsanız, size çalışmak için Gücü Veren RAB'bi yaşamınızda hatırlamıyorsunuz demektir.

Vaiz 6:2 ayeti mal, mülk ve saygınlığın Tanrı vergisi olduğunu gösteriyor. Öyleyse Tanrı'nın bu bağışını kendisi için biriktirenler (*sadece kendisine saklayanlar*) bereketlenmiş bir şekilde yaşayamayacaklardır.

Matta 16:26 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi canına karşılık ne verebilir?

Bu durumda sahip olduğumuz şeylerin keyfini çıkarmamız için, kazancımızla da Tanrı'ya olan

şükranlarımızı sunmamız gerekir. Bu yüzden Tanrı'ya ondalık kurbanlarını sunarız.

Meseller 3:9 Servetini RAB'bi onurlandır

Ve ürününü turfandasıyla;

10 O zaman ambarların çok fazla dolar,

Ve teknelerin yeni şarapla dolup taşar.

Daha çok mal edinmek için çalışıp da sahip olduğu her şey yanında canını kaybeden zengin adamı hatırlayın (Luka 12:16-21). Öyleyse Tanrı'nın yüceliği için VERME konusunda cömert olanların bereketlendikleri açıktır.

Markos 12:41-44 ayetlerinde yoksul ve dul bir kadının cömert bir şekilde tapınağa yaptığı bağışın övüldüğünü görüyoruz. Bu kadın aslında çok para vermiyor. Zengin insanlar bu kadından daha fazla para veriyor. Fakat bu kadını Tanrı'nın gözünde beğenilir kılan şey şudur: bu kadın sevgi ile veriyor:

II.Korintliler 9:7 Herkes yüreğinde niyet ettiği gibi versin; isteksizce ya da zorlanmış gibi değil. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever.

Tanrı'nın sizi Mesih aracılığı ile günahlarınızdan kurtardığını, size sonsuz yaşam (cennet) verdiğini anlıyorsanız, siz de sevinçle Tanrı'nın kilisesine ondalık verebilirsiniz.

Ondalık, kazancımızın onda birini vermemiz için Kutsal Kitap'ta açıklanan maddi bir ibadet biçimidir. Bu yoksul kadının cömert bağışından şunu öğreniyoruz: Herkes sadece onda birini değil, daha fazlasını verebilir.

Açgözlülük⁴⁴ ve cimrilikten bizi koruması için ondalıklarımızı duayla ve şükranla vermeliyiz; öyle ki bu ondalıklar da Tanrı'nın kilisesinin işlerinde Tanrı'nın yüceliği için kullanılsın.

Kutsal Kitap okuma, oruç, dua, Şabat Günü gibi iman işlerinin yanında devam eden bir eylem olarak Karşılıksız, Cömertçe Verme (maddi bağış sunarak tapınma) eylemi ile, maddiyat ve zenginliğin esas sahibinin de Tanrımız Rab olduğunu ilan ederiz.

Böylece ondalık kurbanları, bizler bağışladıkça başkalarının da ihtiyacı olan rahatlığı ve esenliği sağlayan araçlar olur; Tanrı'nın işlerine tanıklık ederler.

Böylece iyi işlerimizin ve maddi tapınmanın bir parçası olan ondalık kurbanları ile, kilisenin devamı ve tanıklığı için imanımızı doğruluyoruz; ve imanımızı Mesih'in merhamet işlerinin devamına dayandırarak etkin kılıyoruz.

⁴⁴ Efesliler 5:5, Koloseliler 3:5 ayetlerinde açgözlülüğün putperestlikle eş tutulduğuna dikkat edin. Öyleyse Tanrı'ya tapınan kimseler ondalık konusunda istekli ve cömert olurlar.

Dua edelim: İmanda, söz söylemekte, bilgide, her tür gayrette, bize beslediğiniz sevgide, her şeyde üstün olduğunuz gibi, bu hayırlı işte de üstün olmaya bakın (II.Korintliler 8)

29-) Hristiyan İman Yaşamı Üzerine

Bu bölüme gelinceye kadar 28 konuya kısaca baktık. **“Bütün bu konulara neden ihtiyaç vardı ya da bu konuları bilmenin bana yararı nedir?”** diye bir soru soracak olursak, cevabı bu bölümdür...

Mesih’in örnek bıraktığı yaşamı bizler yaşayabilelim diye, buraya kadar bazı konular hakkında düşündük. **“İman ettim, bu nedenle konuştum”** diyen ayet gereği (II.Korintliler 4:13), bizler de **“iman ettim, buna göre yaşamalıyım; iman ettim, buna göre dua etmeliyim; buna göre tanıklık etmeliyim; buna göre öğrenci yetiştirmeliyim; dünyaya örnek olmalıyım...”** diyebilmek için, yaşam boyu daha derin öğrenmemiz gereken konuların bazılarında değinmiş olduk.

Bir kişiyi Hristiyan yapan değerler o kişinin yaşamını belirler. Yani neye inandığınız (ve neye inanmadığınız) konusu, sizin bu dünyadaki yaşamınızı etkiler. Evde, alışverişte, gündelik işinizi yaparken ya da tatildeyken, arkadaşlarınızla toplandığınız zamanda sizi Hristiyan yapan değerler düşüncenizi, sözlerinizi, davranışlarınızı belirler.

Bizlere kendisini Kutsal Yazılar’da açıklayan Tanrı’nın bizlerde görmek istediği yaşamı bizler bilelim ve Mesih gibi yaşayalım diye bu dünyada varız. Kutsal yaşam için örneğimiz ise Mesih’in kendisidir (I.Petrus 2:21).

Tanrı’nın görkeminin bu dünyada görünmesi için iman yaşamda etkin olursa, bu karanlık dünyada insanlar Tanrı’nın iyiliği ve

görmekini görmeye başladılar. Tanrı'yı yücelten bir yaşam, Mesih ve Müjde merkezli olduğu için, bu yaşam aynı zamanda kilise merkezlidir.

İnsanlarla olan ilişkileriniz bazen birilerini kiliseye davet etmenize sebep olur (*bir nikah ya da bayram kutlaması v.b. şeyler için*). Diğer yandan yaşamında Mesih görünen bir kimse iseniz, insanlar sizin kilisenizi merak edip gelmek isteyebilirler.

Birini karşılıksız olarak affetmeniz ya da yardımsever olmanız gibi pekçok yoldan yaşamlarımız Müjde'yi ve Mesih'i ortaya koyar. Bu, pratikte ne anlama geliyor? Yani sözleriyle ve işleriyle esenlikte yaşamaya çalışmanız, hasta birine dua etmeniz ya da sıkıntılı birine vakit ayırıp onu teselli etmeniz, kendinize ait olan şeyleri cömertçe paylaşabilmeniz, insanlarla ilişkinizde adaleti, doğruluğu gözetmeniz, kötü sözlerden ya da dedikodudan kaçınmanız gibi pekçok şey, dünyanın gözüne Mesih'in ve Müjde'nin görünür olmasını sağlar.

II. Timoteyus 3:1 Şunu bil ki, son günlerde çetin anlar olacaktır. 2-3 İnsanlar kendilerini seven, para düşkünü, övünge, kibirli, küfürbaz, anne baba sözü dinlemez, nankör, kutsallıktan ve sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı, özünü denetleyemeyen, azgın, iyilik düşmanı olacaklar. 4-5 Hain, aceleci, kendini beğenmiş, Tanrı'dan çok eğlenceyi seven, Tanrı yolundaymış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr edenler olacaklar...⁴⁵

⁴⁵ Bu ayetlerde On Emir'in tamamına karşıt bir durum olduğuna dikkat edin.

Bu ayetlere bakınca sizin yollarınız ve dünyanın yollarının ne kadar farklı olması gerektiğini anlıyor musunuz? Tanrı Sözü'nü temel alan bir yaşam, bu ayetlerde ifade edilen dünyayı etkiler ve bir fark yaratır. Duygu ve düşüncesi gerçek imandan kaynaklanan kimseler, yaşam amaçlarında farklıdırlar ve bu yüzden böyle kimseler bu dünyadan ayrı yaşarlar (*dünyadadırlar, dünyadan değildirler* krş. *Yuhanna 17:14-15*):

I.Korintliler 10:31 Sonuç olarak, ne yer ne içerseniz, ne yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın.

Kolosaliler 3:17 Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın.

I.Petrus 4:11 Konuşan, Tanrı'nın sözlerini iletir gibi konuşsun. Başkalarına hizmet eden, Tanrı'nın verdiği güçle hizmet etsin. Öyle ki, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı her şeyde yüceltilsin. Yücelik ve kudret sonsuzlara dek Mesih'indir! Amin.

Ayetler Tanrı'yı yücelten bir yaşama dikkat çekmektedir. Sizler Tanrı'nın övgüsü ve görkemi için yaşadıkça, dünyaya Tanrı'nın iyiliği gelecektir; insanlar Tanrı'nın iyiliğini bu şekilde tadacaklardır. Kayıp dünya Mesih örneğini izleyen sadık kimselerin yaşamları aracılığı ile Tanrı'nın karakterini tanımaya başlar.

I.Petrus 2:21 Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu.

Vaftizci Yahya "*ben küçülmeliyim, Mesih yüceltmeli*" demek

suretiyle, benliği (eski Adem'i) armıha gererek yaşamamız gerektiğine dikkat çekmiştir (Yuhanna 3:30-31). Pratikte bunun anlamı şudur: yüreğimizin (yaşamımın) merkezinde Mesih olmalıdır. Bu yüzden Mesih *“armıhı yüklenip beni izlemeyen, bana layık değildir, benim oğrencim olamaz”* demiştir (Matta 10:38, Luka 14:27). Bu yüzden eski Adem tahtından indirilmeli ve *yaşamımızın (aklımızın, yüreğimizin)* merkezinde, kanıyla bizi satın alan Kurtarıcı Mesih yaşamalıdır (I.Korintliler 6:19-20):

Romalılar 8:5 Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruh'a uyanlarsa Ruh'la ilgili işleri düşünürler. 6 Benliğe dayanan düşünce lm, Ruh'a dayanan dşnceyse yaşam ve esenliktir.

Mesih'i yücelten yaşamın görünen işaretleri ise Kutsal Ruh'un meyvesidir (Galatyalılar 5:22-23). Sizde *“sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetim”* meyvesi ne kadar çok görünüyorsa, siz Kutsal Ruh ile o kadar dolusunuz demektir. Bir başka şekilde ifade edersek, Mesih rneği bir yaşam sürmek için, Mesih'in bizde etkin olan yaşamının kanıtları bu meyvedir.

Kilisede ezgilerle Tanrı'yı övüyor, şükran dualarıyla Kurtarıcı Rabbi yüceltiyor olmanız güzeldir. Çünkü bunu siz yapmasaydınız bile zaten bu yaratılışın kendisi Rab'bin görkemini yansıtılmaktadır (Mezmunur 19:1). Çünkü bu yaratılış O'nun ellerinin eseri olarak O'nun görkemi için vardır (krş. Romalılar 11:33-36).

Burada şunu hatırlamak önemlidir: Tanrı görkemi için yarattığı her şeyi insana hizmet etsin diye yaratmıştır (krş. Mezmunur 8). Bu

yüzden Tanrı'yı yücelten bir yaşam, duada ya da tapınmada kullandığımız sözlerin çok daha fazlasıdır...

Bu yeni yaşam (Yuhanna 3:5, Efesliler 4:24; 5:26, Titus 3:4-6) sadece sonsuzlukta (ya da biz cennete gidince) yaşayacağımız bir yaşam değildir. Bu yeni yaşam şimdi burada başlamıştır.

Tanrı'yla Kutsal Ruh'ta ve Mesihte'ki paydaşlığımız bu yaşamın her alanını etkiler. İman etmemiz ve buna göre nasıl yaşamamız gerektiği bizlere Kutsal Yazılar aracılığı ile açıklanmıştır. Yüreğimizin tahtında Mesih yaşadıkça, bizler Tanrı'ya layık kurbanlar gibi –*Tanrı aracılığımızla yüceltilsin ve dünyada O'nun görkemi görünsün diye*- dünyaya tuz ve ışık olarak yaşamaya devam edebiliriz.

İlave Bölüm-1: İman Açıklaması

ATANASYAN İMAN AÇIKLAMASI

(1) Her kim kurtulacak ise, her şeyden önce, evrensel (*katolik*) inancı kabul etmelidir;

(2) Bu inancı bütünüyle ve yozlaştırmadan tutanlar dışında herkes şüphesiz ki, sonsuza dek mahvolacaktır.

(3) ve evrensel inanç şudur: Üçlübirlikte tek bir Tanrı'ya ve birlik içindeki Üçlüğe tapınırsınız;

(4) bu kişileri ne birbirine karıştır ne de özünü böleriz.

(5) çünkü Baba tek bir Kişidir, Oğul başka, Kutsal Ruh ise başka bir Kişidir.

(6) Ancak Baba'nın, Oğul'un ve Kutsal Ruh'un Tanrısal özyapısı birdir görkemde eşit, yücelikte sonsuzdur.

(7) Baba nasıl ise, Oğul ve Kutsal Ruh da öyledir.

(8) Baba yaratılmamıştır, Oğul yaratılmamıştır, Kutsal Ruh yaratılmamıştır.

(9) Baba anlaşılmaz, Oğul anlaşılmaz, Kutsal Ruh anlaşılmazdır.

(10) Baba ebedi, Oğul ebedi, Kutsal Ruh ebedidir.

(11) Buna rağmen hepsi üç farklı ebedi değil, fakat tek bir ebedidir.

(12) Ne üç farklı "yaratılmamış" ne de üç farklı "anlaşılmaz" vardır, fakat tek bir "yaratılmamış" ve tek bir "anlaşılmaz" vardır.

(13) Aynı şekilde Baba her şeye kadir, Oğul her şeye kadir ve Kutsal Ruh her şeye kadirdir;

(14) Buna rağmen hepsi üç farklı "her şeye kadir" değil, tek bir 'her şeye kadir'dir.

(15) Baba nasıl Tanrı ise, Oğul da Tanrı'dır ve Kutsal Ruh da Tanrı'dır;

(16) Buna rağmen bunlar üç farklı Tanrı değil, tek bir Tanrı'dır.

(17) Baba nasıl Rab ise, Oğul da Rab'dir, Kutsal Ruh da Rab'dir;

(18) Buna rağmen bunlar üç farklı Rab değil, tek bir Rab'dir.

(19) Hristiyan gerçeği uyarınca her kişinin ayrı ayrı Tanrı ve Rab olduğunu ikrar etme yükümlülüğü altında olmamızla birlikte;

(20) Evrensel iman "*üç farklı Tanrı ya da üç farklı Rab vardır*" gibi bir ifadeyi kullanmamızı yasaklar.

(21) Baba hiçbir şeyden gelmemiştir; ne yaratılmış ne de doğurulmuştur.

(22) Oğul yalnızca Baba'dandır; ne oluşturulmuş, ne yaratılmıştır, fakat biricik Oğuldur.ⁱ

(23) Kutsal Ruh, Baba'dan ve Oğul'dandır; ne oluşturulmuş ne yaratılmış ne de doğurulmuşturⁱⁱ fakat Baba'dan ve Oğul'dan çıkmıştır.

(24) Böylece, üç tane değil, tek bir Baba vardır; üç Oğul değil tek bir Oğul, üç Kutsal Ruh değil, tek bir Kutsal Ruh vardır.

(25) Üçlülük'te hiç bir kişi diğerinden önce ya da sonra gelmez; hiç bir kişi diğerinden üstün ya da aşağı değildir.

(26) Ancak tüm üç kişi de aynı derecede sonsuz ve aynı derecede eşittir.

(27) Öyle ki, her şeyde, daha önce de söylendiği gibi, Üçlük'teki Birliğe ve Birlik'teki Üçlüğe tapınılmalıdır.

(28) Bu nedenle, kurtulacak olan kişi Üçlübirliği böyle düşünmelidir.

(29) Bundan başka, kişinin sonsuz kurtuluşu alması için Rabbimiz İsa Mesih'in beden almasına doğrudan inanması şarttır.

(30) Çünkü inandığımız ve ikrar ettiğimiz doğru iman Tanrı Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'in hem Tanrı hem de insan olduğudur.

(31) [Oğul] Baba'nın özünden, zamanın öncesinde Tanrı olarak var olan; annesinin özünden insan olarak zaman içinde (bu dünyada) doğmuştur.

(32) Mükemmel Tanrı ve mükemmel insandır, düşünen bir cana ve gerçek bir insan bedenine sahiptir.

(33) Tanrısal özyapıya ait olması açısından Baba ile eşit, insan olması açısından O'ndan aşağıdadır.

(34) Tanrı ve insan olmasına karşın, iki farklı Mesih değil, fakat tek bir Mesih'tir.

(35) Tanrısal özyapının ete ve kemiğe dönüşmesi ile değil, fakat Tanrı'nın insanlığı giyinmesiyle tekdir [tek bir Mesih'tir].

(36) Tümüyle tekdir, [Tanrısal] özlerin karışmasıyla değil, tek bir kişinin birliğiyle.

(37) düşünebilen can ve beden olarak tek bir insandır, bu yüzden de Tanrı ve İnsan olarak tek bir Mesih'tir.

(38) Bizim kurtuluşumuz için acı çekmiş, cehenneme inmiş, üçüncü gün ölümden tekrar dirilmiş,

(39) göğe yükselmiş, her şeye kadir Baba Tanrı'nın sağında oturmuş

(40) oradan ölüleri ve dirileri yargılamak için gelecektir.

(41) O geldiğinde bütün insanlar [ölümden] bedenleri ile tekrar dirilecek

(42) ve yaptıkları [işler] için hesap verecektir.

(43) İyilik edenler sonsuz yaşamı kazanacak, kötülük edenler ise sonsuz ateşe düşecekler

(44) Bu evrensel imana sağlam bir şekilde inanmayan bir kimse kurtulamayacaktır.

ELÇİSEL İMAN AÇIKLAMASI

(Latince aslına uygun tercüme)

İNANİYORUM;

Göğün ve yerin Yaratanı,
her şeye gücü yeten Baba,
Tanrı'ya;

ve

Kutsal Ruh'tan gebe kalan Bakire Meryem'den doğan,
Pontiyus Pilatus zamanında acı çekerek çarmıha gerilen,

ölüp gömülerek ölüler diyarına inen,
üçüncü gün ölüler arasından dirilen,
göğe çıkıp,

her şeye gücü yeten Baba Tanrı'nın sağında oturan,

oradan dirileri ve ölüleri yargılamak için tekrar gelecek olan
O'nun biricik oğlu Rabbimiz Mesih İsa'ya.

İNANIYORUM;
Kutsal Ruh'a,
kutsal evrensel kiliseye,
azizlerin paydaşlığına,
günahların affına,
bedenin dirilişine
ve sonsuz yaşama. AMİN.

İZNİK İMAN AÇIKLAMASI

Yeri ve göğü,
görünen ve görünmeyen her şeyin yaratıcısı,
her şeye kadir tek Baba Tanrı'ya inanıyoruz.

Bütün çağlardan önce Baba'da olan
Tanrı'dan Tanrı,
Işıktan Işık,
Gerçek Tanrı'dan gerçek Tanrı,
kendiliğinden var olan, yaratılmamış,
Baba ile aynı özden olan,
Tanrı'nın Oğlu tek Rab İsa Mesih'e inanıyoruz.
Her şey O'nun aracılığı ile yaratıldı.
Biz insanlar ve kurtuluşumuz için göklerden geldi.
Kutsal Ruh ve Bakire Meryem'den vücut buldu ve insan oldu.
Pontius Platus zamanında çarmıha gerildi, acı çekti ve gömüldü,

Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün dirildi,
göğe yükseldi ve Baba'nın sağında oturdu.
Dirileri ve ölüleri yargılamak için görkem içinde tekrar
gelecek
ve O'nun krallığına hiç son olmayacaktır.

Baba ve Oğul'dan gelen, Rab olan, hayat veren,
Baba ve Oğul'la birlikte tapınılıp yüceltilen,
peygamberler aracılığı ile konuşmuş Kutsal Ruh'a
inanıyoruz.

Tek kutsal evrensel ve elçisel kiliseye inanıyoruz.
Günahların affı için tek bir vaftiz tanıyoruz.
Ölülerin dirilişini ve sonsuz yaşamı bekliyoruz. Amin.

İlave Bölüm-2:

İsa Mesih'te Gerçekleşen Bazı Bildiriler

Yaratılış 3:15 Şeytan Mesih'e karşı

Luka 22:52-53; 23:32, 38, 46, 53

Yaratılış 3:15 Kurtarıcı kadının soyundan olacak

Galatyalılar 4:4 (Luka 2:7, Vahiy 12:5)

Yaratılış 3:15 Mesih'in şeytan üzerindeki zaferi

İbraniler 2:14, I.Yuhanna 3:8

Yaratılış 13:15 Mesih, İbrahim soyundan çıkacaktır

Galatyalılar 3:15-16, 19

Yaratılış 14:18-20 Kahin Melkisedek İsa Mesih'in
kahinliğini işaret etmektedir

İbraniler 7

Yaratılış 17:19 İshak'ın vaat edilen soyu

Elçilerin İşleri 3:25 (Matta 1:1, Luka 3:34)

Yaratılış 18:18 (22:18; 26:2-4) Uluslar İsa Mesih'te
İbrahim'in soyu olarak kutsanacaktır

Elçilerin İşleri 3:25, Romalılar 9:4-5, Galatyalılar
3:8,16, Luka 3:34, Matta 1:1-2

Yaratılış 28:13-14 (Sayılar 24:17-19): Yakup Soyu

Luka 3:34

Yaratılış 49:10-12, Sayılar 24:17: Yahuda ve Yakup soyu
üzerinde bir hükümdar

Matta 1:2-3, Luka 1:32-33, İbraniler 7:14, Vahiy 5:5

Yaratılış 49:10 Kral olarak yasa koyacak

Matta 5; 6; 7

Yaratılış 49:10 Kaya, Çoban

Yuhanna 10:11, Matta 21:42-45

Çıkış 12:1-14:46 Fısıh Kuzusu Mesih

Yuhanna 19:31-36, I.Korintliler 5:7, I.Petrus 1:19

Çıkış 16:4 Göksel ekmek

Yuhanna 6:31-33

Çıkış 24:8 Dökülen kurban kanı

İbraniler 9:11-28

Levililer 16:15-17 Serpilen kurban kanı

Romalılar 3:25, İbraniler 9:1-14, I.Yuhanna 2:2

Levililer 14:4-6 Su ve kan ile gelen temizlik

Yuhanna 19:34-36

Sayılar 21:8-9 Çarmıhtan gelen yaşam

Yuhanna 3:14-15

Sayılar 24:17, 19 (Yaratılış 28:14): Yakup'un soyundan gelen

Matta 1:2, Luka 3:34, Vahiy 22:16

Sayılar 24:17 Mesih Yıldızı

Matta 2:1-2, 9-10

Tesniye 18:15, 17-19 Gelecek olan peygamber

Matta 21:11, Yuhanna 1:45; 6:14; 12:49-50,

Elçilerin İşleri 3:19-23

Tesniye 18:18 Tanrı'nın sözlerini emredecek

Yuhanna 8:28, 38; 12:47-50

Tesniye 18:19 Tanrı'nın adıyla konuşacak
Yuhanna 5:43

Tesniye 21:23 Ağaç üzerine asılan lanetlidir
Galatyalılar 3:10, 13, I.Petrus 2:24

Tesniye 25:1-3 (Yeşaya 53:5) Suçlu gibi kamçılanacak
Yuhanna 19:1, I.Petrus 2:24

Tesniye 30:12-14 İsa, Tanrı'nın bize yakın olan Sözü
Romalılar 10:6-8

II.Samuel 7:14 Mesih, Tanrı'nın Oğlu
İbraniler 1:5

II.Samuel 7:16 Davut Oğlu, sonsuz Kral
Luka 1:32-33, Vahiy 19:11-16

II.Samuel 7:12-14 Davut evinden sonsuz bir Kral
çıkacak
Romalılar 1:2-3, Matta 9:27; 1:1

Mezmur 2:1 Mesih'in uluslar tarafından reddedilmesi
Elçilerin İşleri 4:25-28

Mezmur 2:2 halkın önderlerince Mesih'in reddedilmesi
Matta 26:3-4, Markos 3:6

Mezmur 2:6 Yahudilerin Kralı Mesih
Yuhanna 12:12-13

Mezmur 2:7, 12 Tanrı'nın Oğlu Mesih
Matta 3:17, 17:5, Markos 1:11, 9:7, Luka 1:31-35;
3:22, 9:35, Yuhanna 3:16, Elçilerin İşleri 13:33,
İbraniler 1:5-6

Mezmur 2:7 İnsanoğlu Mesih

Yuhanna 9:35-37

Mezmunur 2:7 İnsanoğlu Mesih –ölümü yenen kral
Elçilerin İşleri 13:30-33

Mezmunur 2:8 Mesih'in Mirası
Yuhanna 17:2-26

Mezmunur 2:8 her şey üzerinde yetkili olan Mesih
Matta 28:18, İbraniler 1:1-2

Mezmunur 2:9 Güçle uluslara önderlik edecek
Vahiy 2:27

Mezmunur 2:12 Mesih'e iman etmeyenler
Yuhanna 3:36

Mezmunur 8:2 Tanrı Oğluna çocukların övgüsü
Matta 21:15-16

Mezmunur 8:4-5 Kendini meleklerden aşığı kılan
alçakgönüllü, kurtarıcı Mesih
İbraniler 2:6-9

Mezmunur 8:6 Her şeyin İsa'ya bağlı olması
Matta 28:18, I.Korintliler 15:27-28, Efesliler 1:22

Mezmunur 16:8-11 Davut Oğlu ölümden dirilecek
Elçilerin İşleri 2:25-32, 13:35-37, Matta 28:6, 9,
Luka 24:36-48

Mezmunur 16:10 Mesih ölüme terk edilmeyecek
Luke 24:6, 28-34

Mezmunur 18:49 Mesih bütün ulusları çağırıyor
Efesliler 3:4-6

Mezmun 22:1 Tanrı'nın Mesih'ten yüz çevirmesi
(Mesih'in Tanrı'yı Çağırması)

Matta 27:46, Markos 15:34

Mezmun 22:6: insanların Mesih'i küçümsemesi
(azarlaması, reddetmesi)

Matta 27:39-44 (Mezmun 109:25, Matta 27:39-40),
Romalılar 15:1-3, İbraniler 13:13 Luka 23:21-23

Mezmun 22:7-8 Mesih ile alay edilmesi

Matta 27:29, 39, 41-44, Markos 15:18, 29-32, Luka
23:35-39

Mezmun 22:7, 8, 13 (109:25) Mesih'in etrafını
düşmanların sarması

Matta 27:39-44

Mezmun 22:8 (109:25) Mesih'e başlarını sallayacaklar

Matta 27:38-39

Mezmun 22:9-10 Mesih'in Tanrı ile sürekli birlikteliği

Luka 1:30-33; 2:40

Mezmun 22:11 Mesih terk ediliyor

Markos 14:50

Mezmun 22:14 Mesih'in bedeninin deşilmesi

Yuhanna 19:34

Mezmun 22:15 Mesih'in susaması

Yuhanna 19:28

Mezmun 22:16 Mesih'in uluslar ve kendi halkı
tarafından çarmıha gerilmesi

Luka 23:36, Matta 27:41-4

Mezmun 22:16 (Zekeriya 12:10; 13:6): Mesih'in ellerini ve ayaklarını deiecekler

Matta 27:38, Yuhanna 19:18, 37; 20:25-27, Luka 23:33 (Yuhanna 19:34, Vahiy 1:7)

Mezmun 22:17 dűşmanların Mesih'e bakmaları

Matta 27:36, Luka 23:35

Mezmun 22:18 İsa'nın elbisesinin paylaşılması

Matta 27:35, Markos 15:24, Luka 23:34, Yuhanna 19:24

Mezmun 22:22 Mesih'in kurtarışının yeterliliği

İbraniler 2:10-12,

Mezmun 22:22 Mesih'in kiliseye açıklanması

İbraniler 2:13

Mezmun 27:12 (35:11) Yalancı Tanıklar Mesih'i suçlayacak

Matta 26:62-62; 27:12-14

Mezmun 31:5; 22:21 Mesih Ruhunu Tanrı'ya teslim ediyor

Luka 23:46 (Yuhanna 10:18)

Mezmun 31:13 birçokları Mesih'in ölümü için çalışıyor

Matta 27:1

Mezmun 34:20; 22:17 (Çıkış 12:46) İsa'nın kemikleri kırılmayacak

(Sayılar 9:12) Yuhanna 19:31-36

Mezmun 35:11 Mesih hakkındaki yalancı tanıklık

Matta 20:60-61, Markos 14:55-56

Mezmur 35:19; 69:4 Mesih'ten sebepsiz nefret edilecek

Yuhanna 15:25; 18:19-23

Mezmur 38:11 Mesih'in dostları ondan uzakta duracak
Luka 23:49

Mezmur 38:13-14 Mesih sessiz kalıyor
Matta 26:62-63

Mezmur 40:6-8 Mesih Tanrı'nın isteğini yapmak için geldi

Yuhanna 6:48, İbraniler 10:5-9

Mezmur 40:6-8 Tanrı'nın hoşnut olduğu kurban
İbraniler 10:8-13

Mezmur 40:6-8 Kutsal Yazılarda Mesih hakkında yazılanlar

Luka 24:44, Yuhanna 5:39

Mezmur 40:7-8 Mesih, Tanrı'nın isteğini yapmak için geldi

Yuhanna 5:30

Mezmur 40:9-10 Mesih'in Tanrı Sözüne hizmeti
Luka 4:16-21

Mezmur 41:9 (55:12-14) Mesih'i arkadaşı ele verecek
Markos 14:10, 17-18, Yuhanna 13:18-21 (Luka 27:47-48)

Mezmur 45:2 övgüye değer biri
Yuhanna 1:17, Luka 4:22

Mezmur 45:6 Mesih sonsuz tahtında

Luka 1:32-33

Mezmun 45:6-7 Kralın gelişi
İbraniler 1:8-9

Mezmun 45:7 Mesih doğrulukla işleyecek
Yuhanna 5:30

Mezmun 68:18 İsa'nın yükselişi ve armağanlar vermesi
Luka 24:50-51, Elçilerin İşleri 1:9, Efesliler 4:7-11
(Yuhanna 6:62, I.Petrus 3:22)

Mezmun 69:3, 21 Acı çeken Mesih'in susaması
Yuhanna 19:28-29, Matta 27:34, 48

Mezmun 69:4 (109:2-5) Sebepsiz yere Mesih'ten nefret
edilecek
Yuhanna 15:23-25, Luka 23:13-22

Mezmun 69:7, 9 Mesih'in Tanrı adı uğruna alçalması
Matta 26:65-68, Romalılar 15:3

Mezmun 69:8 Kardeşleri Mesih'i kabul etmek
istemeyecek
Yuhanna 1:11; 7:1-5

Mezmun 69:9 Mesih'in Tanrı'nın evi için olan tutkusu
Yuhanna 2:14-22

Mezmun 22:14; 69:20 Mesih'in böğrünün delinmesi
Yuhanna 19:34-37

Mezmun 69:8 Mesih kendi halkına bir yabancı gibi
Yuhanna 1:11; 7:1-5

Mezmun 69:20 Mesih'in yalnız bırakılması
Markos 14:33-41

Mezmun 69:21 Mesih'e içecek verilmesi
Matta 27:33-34

Mezmun 69:25 Mesih'e karşı olanın yargılanması
Elçilerin İşleri 1:20

Mezmun 69:21 (22:15) Mesih'in susaması
Yuhanna 19:28-29, Matta 27:34-48

Mezmun 72:10-11 Mesih'in saygı ve övgüyü alması
Matta 2:1-11

Mezmun 78:1-4 Mesih hikayelerle konuşacak
Matta 13:34-35

Mezmun 80:17 Mesih'in Tanrı'nın sağında oturması
Elçilerin İşleri 5:31

Mezmun 89:26 Mesih Tanrı'ya "Baba" diyecek
Matta 11:27

Mezmun 89:27 Tanrı'nın biricik (ilk doğan) Oğlu Mesih
Markos 16:6, Koloseliler 1:18

Mezmun 102:25-27 Kralın gelişine işaret
İbraniler 1:10-12

Mezmun 102:25-27 Sonsuz Tanrı Mesih
Vahiy 1:8

Mezmun 102:25-27 her şeyin yaratıcısı Mesih
Yuhanna 1:1-3, İbraniler 1:10-12

Mezmun 107:28-29 Mesih'in fırtınaya emretmesi
Matta 8:24-26

Mezmun 109:2 Mesih'e karşı sahte tanıklıklar

Markos 15:3, Yuhanna 18:29-30

Mezmur 109:4 (Yeşaya 53:12) Mesih düşmanları için
dua edecek

Luka 23:34

Mezmur 109:7-8 Yahuda'nın görevi başka birine
verilecek

Elçilerin İşleri 1:18-20

Mezmur 109:8 Mesih' ihanet edenin (Yahuda) ömrü
kısa olacak

Matta 27:5

Mezmur 109:25 Mesih'in hakarete ve alaya uğraması

Markos 15:29-30

Mezmur 110:1, 5 İsa Tanrı'nın sağına yükselmiştir
Matta 27:64, Markos 16:19, Elçilerin İşleri 2:34-35,
I.Korintliler 15:25, Efesliler 1:20-22, İbraniler 1:3;
10:12-13, I.Petrus 3:22

Mezmur 110:1 Davut'un Rab'bi (Rab ve Kral) Mesih
Matta 22:41-46, Markos 12:35-37, Luka 20:41-44,
Vahiy 22:16

Mezmur 110:4 İsa'nın kahinliği
İbraniler 5:5-6; 6:20; 7:11-12, 15-17

Mezmur 118:22-23 köşetaşı, red edilen taş (İsa)
Matta 21:42-45, Markos 12:10-12, Luka 20:17-19,
Elçilerin İşleri 4:10-11 (4:1-12), Romalılar 1:32-33,
Efesliler 2:20, I.Petrus 2:6-8

Mezmur 118:26 Rabbin adıyla gelen Mesih

Matta 21:9-11, Markos 11:9, Luka 19:38, Yuhanna 12:13

Mezmun 129:3 Mesih'in sırtının yaralanması
Markos 15:15-17

Meseller 30:4 Kurtarıcı Oğul'un adı özeldir
Matta 1:21

Yeşaya 6:9 (29:13) İsa'nın Eski Ahitten öğretişi
(Müjdeye kapalı kalpler)
Matta 13:14-15, Markos 4:12, Luka 8:10 Yuhanna 12:37-41

Yeşaya 7:11, 14 Mesih'in işareti
Matta 16:1-4; 27:59; 28:2, 5-7, Elçilerin İşleri 1:9

Yeşaya 7:14 (Yeremya 31:22) Mesih bir bakireden doğacak
Matta 1:18-23, Luka 1:26-35

Yeşaya 8:14 Sürçme taşı, tökezleme kayası İsa
Romalılar 9:32-33, I.Petrus 2:6-8

Yeşaya 9:1-2 İsa'nın Celile bölgesine ziyareti
Matta 4:12-16, Markos 1:14-15 Luka 4:14-15

Yeşaya 9:6-7 (Yeşaya 11:1-5, II.Samuel 7:13, Mezmun 89:3-4, 29, 35-36; 132:11, 17) Davut soyundan sonsuz Kral

Matta 1:1-2, 6, Luka 1:31-33, 68-70

Yeşaya 9:7 Mesih Tanrı'dır
Yuhanna 1:1-3, 14, 18, I.Timoteyus 3:16

Yeşaya 9:6-7 Mesih esenliğimizdir

Efesliler 2:14-17

Yeşaya 11:1-2 Yesse'nin soyundan olanla Kutsal Ruh'un birlikteliği

Matta 1:6; 3:16, Markos 1:16, Luka 3:21-22

Yeşaya 11:2 (Mezmunur 45:7, Yeşaya 11:3-4) Mesih'in Bilgelik ve anlayışı

Luka 2:52; 4:18

Yeşaya 11:1-4 Ruhta doluluk

Yuhanna 3:34, Vahiy 5:6

Yeşaya 11:10, II.Samuel 7:12-16 Yesse (Davut) soyundan gelecek olan

Luka 1:32-32

Yeşaya 11:10 Ulusların İsa'da Kurtuluşu

Romalılar 15:12

Yeşaya 22:22 İsa Davut'un anahtarını tutuyor
Vahiy 3:7

Yeşaya 25:8 Ölümü zaferle yenen İsa

I.Korintliler 15:54

Yeşaya 35:5-6 Mesih'in mucizeleri

Matta 11:4-6, Luka 7-22, Yuhanna 11:47

Yeşaya 35 Mesih'in iyileştirme hizmeti

Matta 8; 11:4-5

Yeşaya 40:3-5 (Malaki 3:1) Çölde yükselen ses,
(Mesih'in öncüsü)

Matta 3:1-3, Markos 1:3, Luka 3:4-6, Yuhanna 1:23

Yeşaya 42:2-3; 53:7 Alçakgönüllü, yumuşak huylu
Mesih

Matta 12:18-20; 26:62-63

Yeşaya 42:1; 49:1-8 Mesih'in uluslara hizmeti

Matta 12:21

Yeşaya 42:1-4 Seçilmiş hizmetçi İsa

Matta 15:21

Yeşaya 42:7 Uluslara ışık

Luke 2:30-32

Yeşaya 45:23 her diz Mesih'in önünde çökecek

Romalılar 14:11, Filipililer 2:10

Yeşaya 49:6 Uluslara ışık olan Mesih

Elçilerin İşleri 13:46-47

Yeşaya 50:6 Mesih'e eziyet ve dövülmesi

Matta 26:67-68; 27:26-30, Markos 14:65; 15:15,
17, 19, Yuhanna 18:22; 19:1, 3

Yeşaya 50:6 Mesih'e tükürülmesi

Matta 26:67, Markos 14:65

Yeşaya 50:6 (Mika 5:1) Mesih'in yanaklarına vurulması
ve sakalının yolunması

Luka 22:63-64, Markos 14:65

Yeşaya 52:14 Mesih'in aşağılanması ve Ona vurulması

Matta 27:27-31

Yeşaya 52:14 (53:2) Mesih'in görünüşü

Yuhanna 19:1-5

Yeşaya 53 Mesih acı çekecek
Elçilerin İşleri 3:13-18

Yeşaya 53 Mesih reddedilecek
Elçilerin İşleri 13:26-33

Yeşaya 53:1 İsrail Mesih'e inanmayacak
Yuhanna 12:37-38, Romalılar 10:16

Yeşaya 53:3 (Mezmur 2:2) Mesih'in red edilişi
Yuhanna 1:11; 5:43, Luka 4:29; 17:25; 23:18, Mark
14:27, 50, Elçilerin İşleri 17:3

Yeşaya 53:3 (Yeremyanın Mersiyeleri 1:12) Acılar
adamı Mesih
I.Petrus 2:4, Luka 19:41; 23:27-31

Yeşaya 53:1-3 Mesih'in reddedilmesi
Markos 15:29-32

Yeşaya 53:4 Mesih vurulup ezilecek
Markos 14:61-65

Yeşaya 53:4-5 İsa'nın iyileştirme hizmeti
Matta 8:16-17, Markos 1:32-34; 15:25, Luka 4:40-
41, I.Petrus 2:21-24

Yeşaya 53:4-6, 12 Mesih acı çekerek zafer kazanacak
Matta 8:16-17, Romalılar 4:25, I.Korintliler 15:3

Yeşaya 53:5 Mesih'in bedeninin deşilmesi
I.Petrus 3:18

Yeşaya 53:5, 6, 10 İsa'nın günahlara için kurban olması
II.Korintliler 5:21, I.Korintliler 5:7

Yeşaya 53:7 (Mezmur 38:13-14) Mesih'in sessiz kalması

Matta 26:62-63; 27:13-14, Markos 15:2-5 (Elçilerin İşleri 8:32)

Yeşaya 53:7 Tanrı kuzusu
Yuhanna 1:29

Yeşaya 53:7-8 Acı çeken Tanrı kuzusu İsa
Yuhanna 1:29, 36, Elçilerin İşleri 8:30-35, I.Petrus 1:19, Vahiy 5:6, 12

Yeşaya 53:8 Halkın isyanı ve hak ettiği ceza Mesih'e yüklendi
II.Korintliler 5:21

Yeşaya 53:9 Günahsız olan hizmetkar İsa
İbraniler 4:15, I.Petrus 2:22

Yeşaya 53:9 Mesih ölümünde zengin adamla birlikte olacak
Matta 27:57-60

Yeşaya 53:12 İsa günahkarlarla bir sayıldı
Matta 27:38, Markos 15:27-28, Luka 22:37; 23: 33, Yuhanna 19:18

Yeşaya 53:12 İsa başkaldıran için yalvardı
Luka 23:34

Yeşaya 53:12 Mesih birçoklarının günahını taşıdı
İbraniler 9:28

Yeşaya 55:3-4 Mesih'te yapılan antlaşma
Matta 26:28, Markos 14:24, İbraniler 8:6-13, Luka
22:20, I.Korintliler 11:25,

Yeşaya 55:3 Davud'un kutsaması
Elçilerin İşleri 13:32-33

Yeşaya 59:16; 53:1 Tanrı'nın kolu olan Mesih
Yuhanna 12:38

Yeşaya 59:20-21 Sion'dan gelecek Kurtarıcı
Romalılar 11:26-27

Yeşaya 60:1-3 Bütün uluslar gelip Mesih'e tapınacaklar
Matta 2:11, Romalılar 15:8-12

Yeşaya 61:1-2 (Mezmun 45:7) Kutsal Ruh'ta
meshedilen Mesih
Matta 3:16, Markos 1:10, Luka 4:16-22, Elçilerin
İşleri 10:38

Yeşaya 61:1-11 Mesih'in hizmeti
Luka 4:16-21

Yeşaya 65:1 Ulusların Mesih'e iman etmesi
Romalılar 10:20

Yeşaya 65:2 İsrail Mesih'i red edecek
Romalılar 10:21

Yeremya 23:5, Mezmun 132:11 Davut soyundan Kral
İsa
Luka 1:32-33

Yeremya 23:5-6 Mesih Rab diye çağrılacak
Elçilerin İşleri 2:36

Yeremya 23:6; 33:15-16 Davut soyundan gelen Kurtarıcı

Matta 1:21, Romalılar 1:3, Elçilerin İşleri 2:30

Yeremya 23:6; 33:16 Mesih doğruluğumuzdur
I.Korintliler 1:30

Yeremya 31:15 Çocukları için ağlayan Rahel
Matta 2:16-18

Yeremya 31:31-34, 40 İsa ve Yeni Antlaşma
Luka 22:20, I.Korintliler 11:25, İbraniler 8:8-12;
10:15-18

Hezekiel 21:26-27; 37:24-25: Mesih'in doğruluğu,
krallığı
Luka 1:32-33

Hezekiel 34:23-24; 37:24-25 İyi çoban
Yuhanna 10:11, 14, 16, İbraniler 13:20, I.Petrus 5:4

Hezekiel 37:26 Mesih'te esenlik antlaşması
Luka 22:20, I Korintliler 11:25

Daniel 7:13-14 Gelecek olan insanoğlu
Matta 24:30; 26:64, Markos 13:26; 14:62, Luka
21:27, Vahiy 1:13; 14:14

Daniel 7:27 Mesih'in sonsuz krallığı
Vahiy 11:15

Daniel 9:24 Mesih'in barıştırmaya hizmeti
II.Korintliler 5:18-21

Daniel 9:24-26 [Daniel 9:25] Mesih'in gelişi
Efesliler 1:10, Galatyalılar 4:4, [Markos 1:15]

Daniel 9:26 Mesih'in bütün bir ulus için ölmesi
Yuhanna 11:50-52 [Markos 15:25]

Hoşea 11:1 İsa'nın Mısırdan çıkışı
Matta 2:12-15

Yoel 2:28-32 Tanrı'nın Ruh'u dökülecek
Elçilerin İşleri 14:21

Amos 9:11-12 Uluslar Mesih'e iman edecek
Elçilerin İşleri 15:13-18

Yunus 1:17 Mesih'in üç gün mezarda kalması
Matta 12:39-40

Mika 5:2 Mesih Betlehem'de doğacak
Matta 2:1-8, Luka 2:4-7

Mika 5:2 Sonsuz kral Mesih
Luka 1:32-33

Mika 5:4 Gelecek olan çoban
Yuhanna 10:11, 14

Mika 5:5 Mesih esenliğimiz olacak
Efesliler 2:14-17

(Zekeriya 3:8 Dal adındaki kul –Zekeriya 6:12, İşaya 4:2;
11:1; 53:2, Yeremya 23:5; 33:15)
(Mat 2:23, Luka 1:78, Luka 1:32-33)

Zekeriya 9:9, (Yaratılış 49:11) Mesih'in eşek üzerinde
gelmesi
Matta 21:1-11, Markos 11:1-10, Luka 19:28-38,
Yuhanna 12:12-16

Zekeriya 11:12-13 Otuz gümüş ve Çömlekçi tarlası
Matta 26:14-16; 27:1-10

Zekeriya 12:10 Çarmıha gerilen Mesih'e bakacaklar
Yuhanna 19:37, Vahiy 1:7

Zekeriya 12:10 Mesih için ağlayanlar
Luka 23:27

Zekeriya 12:10 Mesih'in böğrünü delecekler
Yuhanna 19:34

Zekeriya 13:7 Vurulan çoban ve dağılan sürü
Matta 26:30-31, 55-56, Markos 14:27, 48-50

Malaki 3:1 Mesih'in önünden giden adam
Matta 11:7-10, Markos 1:2-4, Luka 7:24-27

Malaki 3:1 Mesih tapınağa gelecek
Yuhanna 2:14-17, Matta 21:12-15, Luka 2:25-32

Malaki 3:3 Mesih kendi halkını pak kılacak
Titus 2:14

Malaki 4:2 Doğruluğun güneşi olan Mesih kendi halkını
iyileştirecek
Matta 12:15, Vahiy 21:4

Malaki 4:5-6 İlyâ'nın geri dönüşü
Matta 11:14; 17:11-13, Markos 9:11-13, Luka 1:16-
17

İlave Bölüm-3:-*_*__*_*_**_*_*

Geçmiş yaşamın bazı yönlerinin özellikle itiraf edilmesi ve tek tek her konu üzerinde dua edip kötülüğün ve günahın reddedilmesi gereken durumlarda kilise önderi aşağıdaki gibi bir dua düzeni uygulaması gerekir-*_*-*_*_

Tövbe-İtiraf Adımı:

Göklerdeki Babamız,
Kutsal Oğlun Mesih Rabbimiz, yüceliğini bırakıp bizden biri gibi oldu;

her ayartı ve kötülüğü yenmek için aramıza geldi,
dünyaya ve şeytana çarınıhta galip geldi,
ölümü ve mezarı yendi;

her acı, her ayartı, her baskı altında olanlara
Müjde'yi vaaz etti, karanlık ve kötülüğü bağladı;
bilgisizlik ve yalanın gücünü kırdı

korkunun gücünü yendi
yetkin sevgiyi bizlere bağışladı;

biz günahkarlar ve kurtuluşumuz için
ölümün, günahın ve lanetin gücünü kırdı,
en yüce göklere yükselip Tesellici, Yardımcı, Kutsal
Ruh'u gönderdi;

Yaratan ve Kurtaran Rabbimiz,
Mesih'te Senin çocukların olma ayrıcalığı için Sana
şükürler olsun...

Mesih aracılığında “Abba, Baba” diye
seslenebilmemiz için
yüreklerimizi Kutsal Ruh’ta yeniledin...

Ruh’un işleyişi, koruması, hayatımızdaki kurtarışın
için Rabbimiz Mesih’te Sana övgüler olsun, Sen
Kutsalsın...

— — — konusundaki

zayıflığımı / günahımı / yalanımı / isyankarlığımı...

Sana itiraf ediyorum;

ölümü yenen Nasıralı Mesih adıyla
içine düştüğüm

— — — kötülüğü / aldatıyı / itaatsizliği ...

Sana kaldırıyorum:

51:1Ey Tanrı, lütfet bana,

Sevgin uğruna;

Sil isyanlarımı,

Sınırsız merhametin uğruna.

2 Tümüyle yıka beni suçumdan,

Arıt beni günahımdan.

3 Çünkü biliyorum isyanlarımı,

Günahım sürekli karşımda.

4 Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim,

Senin gözünde kötü olanı yaptım.

Öyle ki, konuşurken haklı,

Yargılarken adil olasın.

— — —

mükemmel olamayan tövbemi kabul et,

günahımın kirini yıka

hatalarımın yarasını iyileştir...

51:5 suç içinde doğdum ben,
Günah içinde annem bana hamile kaldı.
6 Madem sen gönülde sadakat istiyorsun,
Bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde.
7 Beni mercanköşkotuyla arıt, paklanayım,
Yıka beni, kardan beyaz olayım.
8 Neşe, sevinç sesini duyur bana,
Bayram etsin ezdiğin kemikler.
9 Bakma günahlarıma,
Sil bütün suçlarımı.

içine düştüğüm
— — — günahın / ayartının / ...
lekesini benden temizle,
aklıma ve yüreğime Senin pak olan sözlerini koy,
bedenimi ve canımı Sana diri bir kurban olan
sunabileyim diye
beni kabul et...

51:10 Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat,
Yeniden kararlı bir ruh var et içimde.
11 Beni huzurundan atma,
Kutsal Ruhun'u benden alma.
12 Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini,
Bana destek ol, istekli bir ruh ver.
13 Başkaldıranlara senin yollarını öğreteyim,
Günahkârlar geri dönsün sana...

geçmişin ayıp ve utançlarından,
günahın ıstırabından,
kendime ve başkalarına verdiğim zarardan
beni kurtar, beni koru, beni güçlendir
Kutsal Ruh'un gücüyle bana şifa ver:
Bağışla göremediğim kusurlarımı,
Bilerek işlenen günahlardan koru kulunu,
İzin verme bana egemen olmalarına!
Ya RAB, sevecenliğini ve sevgini anımsa;
Çünkü onlar öncesizlikten beri aynıdır.
Gençlik günahlarımı, isyanlarımı anımsama,
Sevgine göre anımsa beni,
Çünkü sen iyisin, ya RAB.

— — —

Kutsal Müjde'ne bağlı kalayım,
doğruluk ve kutsallıkta
Sana tapınma, hizmet ve tanıklık sunayım diye
beni iyileştir, kötü tanıklığımı bağışla,
kötü işlerimi bağışla,
Mesih hizmetinde onurlu kaplar olabilmem üzere
beni yeniden bina et...

— — —

51:15 Ya Rab, aç dudaklarımı,
Ağzım senin övgülerini duyursun.
16 Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın,
Yoksa sunardım sana,
Yakmalık sunudan hoşnut kalmazsın.
17 Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur,

Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey
Tanrı.

... Baba, Oğul, Kutsal Ruh adıyla. Amin.

i Orijinal metin Latince olarak yazılmış olup buradaki ifade tam olarak şudur: Filius a Patre solo est non factus, nec creatus, sed genitus. “Genitus” kelimesi Eski Ahit’in Septuagint (YETMİŞLER) tercümesinde ve Yeni Ahit’te “γενοϋς” (genous) olarak geçer. Aziz Yuhanna bu kelimeyi kullanırken “mono” önekini kullanarak Mesih’in eşsizliğini ve tekliğini güçlü bir şekilde vurguladı (Yuhanna 1:14, 18). Eski Ahitte İsa Mesih’i tipleyen bir kişilik olan İshak “İbrahim’in biricik Oğlu” olarak geçer. Ancak İbrahim’in Ketura’dan 6, Hacer’den 1 oğlu vardır. Yani İshak, İbrahim’in tek oğlu değildir. Tanrı ve İbrahim arasındaki antlaşma İshak soyu ile devam edeceğinden, İshak da sembolik olarak kurban edilen tek oğul olduğundan eşsizdir (Yaratılış 22:2). “Seçilmiş Olma, Yüksek Bir Pozisyona Sahip Olma, Ayrıcalıklı Olma” anlamında bu kelime kullanıldığı için Antlaşmasal Kişilikler “Genitus” kelimesi ile ifade edilir (Mezmun 89:27 [Davut için]). Çıkış 4:21—23 ayetlerinde ise Tanrı bütün İsrail halkını tek bir kişi gibi görür, çünkü hepsi de İbrahim’le yapılan antlaşmanın çocuklarıdır ve İsrail halkının tamamından Tanrı’nın “ilk oğlu” olarak bahsedilir.

ii Orijinal Latince metindeki “nec genitus” kelimesi “doğurulmamış” anlamında tercüme edilmiştir. Bu kelime “doğmak” fiilinden gelmektedir. Böylece “doğurulmamış” yani “yaratılmamış” anlamı çıkmaktadır. Bu konuda daha fazla bilgi için Kutsal Üçlü birlik sırrını anlatan kitaplara bakınız. Kutsal Kitap’ın Kutsal Üçlülük doktrini bir sır olup bu şekilde kabul edilmelidir (Yuhanna 14:26; 16:7).